

Tractatio medico-forensis de torturae subjectis aptis et ineptis, secundum morales et physicas causas ventilata, cum uberrimis jureconsultorum et medicorum suffragiis confirmata et illustrata ac in utriusque fori usum directa, cum praefatione de tortura medica / instructa instructa [sic] et edita a D. Michaelae Alberti.

Contributors

Alberti, Michael, 1682-1757.

Kraus, Johann Heinrich. Dissertatio inauguralis medico-legalis, de torturae subjectis.

Publication/Creation

Halae Magdeburgicae : Apud Joh. Christ. Hendelium, 1730.

Persistent URL

<https://wellcomecollection.org/works/vkhch2ez>

License and attribution

This work has been identified as being free of known restrictions under copyright law, including all related and neighbouring rights and is being made available under the Creative Commons, Public Domain Mark.

You can copy, modify, distribute and perform the work, even for commercial purposes, without asking permission.

Wellcome Collection
183 Euston Road
London NW1 2BE UK
T +44 (0)20 7611 8722
E library@wellcomecollection.org
<https://wellcomecollection.org>

TRACTATIO
DE
TORTURÆ SUBJECTIS

58,037/B SUPP.

Suppl. Seq.

ALBERTI, M.

Medicine Alberti

11801956

XVPT/118

see 611 1729

L88

Digitized by the Internet Archive
in 2019 with funding from
Wellcome Library

<https://archive.org/details/b30503759>

347964

TRACTATIO MEDICO-FORENSIS
DE

TORTURÆ

SUBJECTIS APTIS ET INEPTIS,
SECUNDUM

MORALES ET PHYSICAS

CAUSAS VENTILATA,
CUM UBERRIMIS

JURECONSULTORUM ET MEDICORUM

SUFFRAGIIS CONFIRMATA ET ILLUSTRATA
AC IN UTRIUSQUE FORI USUM DIRECTA,
CUM PRÆFATIONE

DE TORTURA MEDICA INSTRUCTA
INSTRUCTA ET EDITA

A

D. MICHAELE ALBERTI,

POTENTISS. REG. PORUSS. AULICO ET CONSISTORII MAGDEB. CON-
SILIARIO, ACADEM. FRIDERIC. PROFESS. MEDIC. ET PHI-
LOS. NATUR. PUBLICO ORDINARIO, ETC,

HALÆ MAGDEBURGICÆ,
APUD JOH. CHRIST. HENDELIIUM, 1730.

TORRETT
MORALIS ET PHYSICAS

INSTITUTIONUM ET MEDICINARUM

ATQVE IN OMNIBUS PARTIBUS
SALUTIS HUMANAE

INSTRUMENTA

C. MICHAELIS ALBERTI

PROOEMIUM.

Otatu perquam digna
est *Ecclesiastici* enunciatio, quan-
do *cap. 38. v. 15.* dicit, *qui in Creato-*
rem suum peccat, incidet in medici
manus, quo cum effato commi-
natio illa divina confirmatur,
quæ continetur *Deuter. c. 28. v. 21.*

22. & sicut Mors est thesaurus peccati, ita morbi, nil
nisi fructus & dependentia lapsus & peccati sunt: in
statu enim innocentiae neque mors, neque tormen-
tum, neque dolor, neque ulla afflictiō fuit, nam
juxta *Lib. Sap. II. 24.* *diaboli invidia mors ingressa est in*
mundum; & quando beate morientes omnimode a
peccato liberabuntur, tunc neque dolor, neque mor-
bus, neque mors amplius erit: *ultimus enim hostis ab-*
vogatur mors 1 Cor. XV. v. 26. Haud quidem eum ob fi-
nem misericors DEUS peccatorem in manus medici
projicit, quo pro meritis luat poenas, ex medici offi-

cio fluentes, quoniam ipse morbus aut pœna, aut castigatio existit, sed potius cœlestis illa misericordia, divina sua providentia, peccatori in Medico externum quoddam asylum & solatium constituit, quam ob rem DEus honorandum Medicum esse jubet, quia ipse hunc creavit & quia ab Eodem Medicina est, hinc Jehova se Ipsum Medicum nominat, qui non modo naturaliter & corpore afflictos sanat, sed & spiritualiter vulneratos curat, adeoque omnipotenti sua medela allevat; a quo summo Archiatro omnis vis & salubritas medica provenit, ita ut vel solum verbum Jehovæ perfectissimam & certissimam medicinam constituat: interea non negandum est, quod aliquando per peculiarem cœlestem providentiam nonnulli homines in manus imperiti Medici incidant, ut nulla calamitas sola existat: nam si judicia divina adeo accumulata & excitata fuere, ut justitia nunc in summo prævaleat rigore & ardore, tunc non modo naturalia auxilia expirarunt, sed pseudo-prophetæ, pseudo-apostoli, pseudo-animarum medici falsis suis solatiis malum & dolorem exacerbarunt: inde aliquando *Torturæ Medicæ* oriuntur, quando imperiti Medici non modo præsens malum haud mitigant, sed potius illud majoribus tormentis accumulunt; hinc Coccejus in *P. Zacchiæ Qv. med. leg. Lib. 6. tit. 2. qv. 21. n. 17.* commentatur & dicit: *voce tormenti omnis dolor & cruciatus in genere intelligi, atque adeo ipsæ pænæ & morbi quoque venire solent: siquidem per frequenter de morbis & doloribus dicitur, quod torqueant, aut crucient corpus diversaque ejus membra, qui propterea Tortura*

tura morbosa appellari merentur: interim aliquando accidit, ut miseri patientes singularem torturam ab imperitis medicis sustineant: de talibus Medicis inquit *Galenus Lib. I. Epid. Sect. 3. text. 50. Medicus inscius altera fera, qui ita ægris remedia præscribit, ac illi, qui aleam jaciunt: quorum inutilia præcepta magnum ægrotis afferre solent detrimentum: quo pertinet Fouberti effatum in orat. de præfidiis futuri & excellentis Medici: imperitia medici immenso ægros affligit tormento & graviores causatur ipso morbo dolores: sicut Hippocrates elocutus est in Lib. de arte: Morbus horum negligentia, major efficitur: ob id Plinius conquestus est lib. 29. c. 1. nulla est Lex: quæ puniat capitalem inscitiam medicorum, nullum exemplum vindictæ: discunt periculis nostris & experimenta per mortes agunt; Medicoque tantum hominem occidisse summa impunitas est, quando in hac artium eveniat, ut unicuique Medicum se profitenti statim credatur: conf. de tali perniciofa imperitorum Medicorum operatione Zac. Lusit. Med. Princ. Hist. Lib. I. hist. 64. in comment. p. m. 113. Prax. admir. Lib. 3. obs. 145. -- 154. Job. Freitagius in noctibus medicis c. 20. Quod vero imperitæ medicationes non modo diversas tormentorum species, sed ipsam mortem causari queant, haud peculiari confirmatione indiget, quoniam innumera exempla hujus veritatis testimonia perhibent: hoc interim loco, aliquot hujus Torturæ species brevi commemoratione cognitatas reddere placet: omnia heroica remedia incongruis subjectis, affectibus, temporibus &c. adhibita, magna tormenta causantur: quantos interdum cruciatus vomitoria & fortia purgantia causentur, non*

longa enarratione indiget: inde enim innotescunt illæ confessiones, quod tali remedio tractati homines, tantas inde afflictiones, angustias, tantosve dolores sustinuerint, ac agonizantium ferme calamitates esse solent: Sie hätten Todes-Noth und Angst dabey ausgestanden: Sie wolten lieber sterben, als noch einmahl solche Arzeneien gebrauchen: man könnte auf der Folter nicht mehr gequälet werden und ausstehen: quam ob rem multi homines tales perversas remediorum operationes Torturæ assimilare solent: quando porro illis, qui indolentibus spasmis laborant, remedia sanguinem valde commoventia, aut strictas fibras, majori stricturæ gradu afficientia propinantur, tunc aliquando tanti dolorum gradus excitantur, quales acerbiores sub Tortura vix esse possunt; inde innotuere formulæ, man hätte dabey als ein Pferd, oder Bism ausgestanden: Plurimæ itaque talium afflictionum consistunt in atrocissima & vehementissima fibrarum strictura spastica, qualis afflictio aliquin summos dolorum gradus efficere & confirmare solet: quando porro subjecta valde acria, arrodentia, & alia nimium stimulantia propinantur, tunc partibus membranoso-nerveis, valde sensibilibus tantam inferunt offensionem, ut eximii inde oriantur cruciatus, testimonio venenosorum oblatorum subjectorum, sub quorum operatione homines mortiferam calamitatem experiuntur: simile quid non modo obtingere potest, quando virulenta propinantur media, sed & quando inflammatis, aut arrosis faucibus, œsophago, ventriculo, intestinis, aliisque partibus, acria,

acria, resinosa, concentrata oleosa, valde salina, spirituosae & similia offeruntur, aut quando remedia minus rite præparata ordinantur, velut mercurialia, metallica alia, corrosiva qualitate prædita, similiaque: quando porro præsentibus internis inflammationibus, maxime in valde sensibilibus partibus, obtruduntur ejusdem qualitatis remedia, insuperque sanguinem magis impellentia & partes affectas acri & calida qualitate plus afficientia, unde afflicta subjecta communiter acerbissimas querimonias effundunt, quod flammeum velut ignem in locis affectis, adeoque extrema tormenta, sentiant: quales dolores similem aliquando effectum habent, quem in Tortura criminali quidam de sagis, tormentis subjectis, prædicant, quod videlicet, sub tortura obdormiscere soleant, quibus olim referente *Diethero in addit. ad Besoldum sub voce Heren p. 389.* potio, ex cerevisia, pane rasato, officulo lucii piscis cruciformi, felle lucii piscis, & sem. nigellæ parata, ad avertendam hanc occultationem sensationis adhibita fuit: qui mos tamen recentioribus allegante *Brunnemanno Process. inquis. cap. 8. membr. 5. n. 69. in fin.* displicet, qui potius ordinaria media commendat: *conf. Wildvogel disp. de arbitrio Judicis circa torturam cap. 4. p. 18. 19. Stryck. de Jure Sensuum. diff. 6. c. 4. n. 9.* interim ex ejusmodi significatione id notamus, quod nimii dolores lipothymiam, & syncopen, quid quod deliria & varias tormentorum afflictiones causari queant soleantque; qua occasione adhuc annotamus, quod denegatio potus in æstu febrili tormenti speciem complectatur: *Stryckius de Jure*

re Sens. differt. 6. cap. 4. n. 7. dicit: cæterum si cibo denegato torqueri quis dicitur, multo magis is obtinebit, denegato potu: qui febre unquam acuta, maxime cholericæ laboravit, in qua sitis clamorosa, a medicis ita vocata, occurrit, is huic sententiæ facile annuet, quod denegatio potus eximium sit tormentum: Sed quis omnia illa tormentorum specimina commemoret, quibus imperiti medici homines affligere possunt, ubi quilibet homo & morbus huic torturæ subiectus est: hoc loco reminiscor talium subiectorum, quæ judiciali & criminali Torturæ subeundæ apta sunt: quoniam itaque aliquando in hac disquisitione iudicio & decisione Medici opus est, ea propter præsentis Tractatione mixto Themate de TORTURÆ SUBIECTIS APTIS ET INEPTIS agere in animum duxi: quod propositum ut ad vota succedat, est quod a Divina Clementia humillime precor.

§. I.

Multi & frequentius obvii sunt casus, in quibus *Medici & Juri* deliberationes & sententiarum conciliationes instituere solent, id quod inter multos testes *P. Zacchias* in multis *Legalium* suarum *Quæstionum* locis, *Bartholinus* in *Act. Hassn. Vol. 4. obs. 8. Rejesius Camp. Elys. qu. iuc. Qu. 2. Bobnius de off. Med. dupl.* mox in limine, *Fort. Fidelis Relat. Med. Wippermannus de Nexu Jurisprudentiæ & Medicinæ. Cass. Bravo in dogmat. Med. præst. Parte altera A. E. L. An. 1723. M. Septembr. p. 407.* comprobant; quam ob rem nominatus *Bravo* in *l. c. p. 104.* tuetur *Medicinæ utilitatem & necessitatem*

sitatem in variis casibus & quæstionem illam ventilat, *an Medicinæ præstantiam minuant objectiones a Juris Professoribus factæ*, siquidem in variis casibus & occasionibus Medici fundata & prudens decisio requiritur, dum in *jure civili, ecclesiastico, feudali, criminalique* variæ *Medicorum* decisiones necessariae esse, multis exemplis comprobantur: Secundum hunc *nexum* & ex hoc *mixto Collegio* occurrit etiam deliberanda & decidenda quæstio, quænam subjecta ad *quæstionem rigorosam* subeundam habilia & quoad diversas *circumstantias* & *qualitates* idonea existant; etenim si *Tortura* eximium *corporis cruciatum ac dolorem infert*, ut præc. annotat Zanger de *qv. & tort. c. 4. n. 10.* & ex eodem Carpzovius in *Jur. Crim. qv. 117. n. 58*, aut si *quæstio corpus lacerat & ipsa fere morte durior est*, juxta eundem Carpzovium *qv. 119. n. 9.* ita ad eandem cum spe obtinendi finis, videlicet *eruellendæ veritatis*, corpus requiritur *firmum & congruum*, ne *torturæ vehementia* reum interimat aut mutilet, neve propterea *judex, torturam admittens, homicidii aut mutilationis suspicionem incidat* juxta *Dambouderum Prax. Crim. cap. 381. n. 18.* Neque tantum *corporis* ratio habenda est, sed etiam *animi* qualitates conciliandæ sunt, siquidem nimia *sensibilitas*, profundus *angor, timor, terror*, &c. multa causari potest & solet, quo minus hujus *ardui* processus & *ultimi* medii eruendi *veri* finis aut *desideratus* scopus obtineatur: neque desunt exempla, quibus confirmari potest, quomodo subjecta *animo* ita *mollia & flexilia*, aut *sensibilia*, vel ob nudam *terrificationem* in *lipothymiam*, aut *melancholiam* inciderunt; vicissim vero varia constant testimonia, quibus etiam probari potest, quomodo varia subjecta pro *avertenda*

da hac quaestione, aut *animi* aut *corporis* morbum *simula-*
verint; ut propterea *Medici* explorationes *subjectorum* &
 decisiones *requisitae* fuerint. Non quidem *Medici* fori
 est, inquirere an *Tortura certam* eruendi veritatem me-
 dium existat, id quod *JCti tam diu* affirmant, donec *cer-*
tius ad manus subministretur, cum *malitia* hominum de-
 linquentium *vi* & *cruciatu* coerceri debeat; interim illa
 disquisitio ad *medicum* forum spectat, an *vires* & *qualita-*
tes corporis & *sanitatis* naturales eo quadrent, quo *judex*
hoc medio *finem* suum ita impetrare queat, quo minus
subjecto patienti lethale damnum superveniat: nam si
 juxta *Zangerum l.c.cap.1.n.1. quaestio res dira corporibus-*
que hominum admodum noxia & *quandoque lethalis est*, ita
subjecti circumspecta ratio haberi debet, ne forte *innocens*
 in talem *perniciem* conjiciatur; quemadmodum & illi, qui
 aliquando ob *animi pravitatem* & *corporis ruditatem* ac
 robur, haec tormenta sustinent, nec *quicquam* confitentur,
 nihilominus in *sanitate sua futura* aliqualem *alterationem*
 fubeunt: interim juxta *artic. 59. C. C.* cum *circumspectio-*
ne *tortura* concedenda est, quo pertinent *Clasenii* verba
 in sua *Exegesi*, quando dicit: *tortura est medium inqui-*
rendi verum, non autem nocendi inquisita: quapropter tor-
tura semper ita comparata esse debet, ut tortus salvus vel
innocentiae vel etiam supplicio servetur: & hoc extenditur
ad alios valetudinarios & infirmos, qui vel omnino non sunt
torquendi, vel ita leniter, ut nullum inde vitae aut corporis
sentiant periculum: Stephanus utitur voce, quod *artificio-*
se *torquendus* sit *suspectus* homo, quando in praedictum
art. commentatur: ea arte torquendus est, ne quid damni
occipiat, Manzii glossa est: in hoc artic. monet Impiterum
judicem,

judicem, ut si reus vulnera, vel rupturam, vel alium defectum in corpore suo habeat, eum cum tali moderamine torqueat, ne quid damni accipiat, & ne vel vulnus, vel ruptura augeatur: idem est, si reus alias sit infirmus vel valedudinarius, tunc enim vel omnino non torquendus, vel ita moderate, ut sine periculo vitæ seu corporis id fiat: qua in re medicorum & chirurgorum judicio stabit: ratio: quia afflicto non danda est afflictio, & quia tortura semper debet esse talis, ut tortus salvus vel innocentia, vel supplicio conservetur; ex ejusmodi testimoniis itaque facile liquet, quod in Tortura decernenda non raro Medici judicium requiratur, an videlicet quisquam torqueri possit, & quo usque tortura augeri & continuari queat; quam ob rem Löw. in theatro Medico - Juridico cap. 17. n. 2. p. 774. dicit: hinc est, quod infligendis tormentis, si torquendus allegat aliquam infirmitatem, ex qua ineptum tormento se dicat, Medicorum ad hoc judicium exposcitur: sic enim reo deficiente in tormentis seu actuali tortura, Medicus ad determinandum vocatur, an ulterius sine periculo torqueri possit, nec ne, & utrum tortus ex immoderato tormento mortuus sit: conf. Fort. Fidelis Relat. Med. Lib. 2. Sect. 3. c. 1.

§. II.

Dum itaque de *Torturæ Subjectis* differere constituimus, institutum nostrum est, quo partim *positive*, partim *in opposita* qualitate, quænam personæ ad tormentorum cruciatus sine vitæ damno sustinendos, *babiles* sint, indicemus, in qua tractatione ex *contrariis* qualitatibus ad decidendam hanc quæstionem *veræ conclusioni* formandæ via erit patefacta: In hac disquisitione itaque partim ad ipsam *Torturam*, partim ad *Subjecta*, quæ huic *rigorosa* quæstioni submitti

debent, attentio adplicanda est: respectu *Torturae relatio* instituenda & decisio formanda erit, an hunc vel illum tormenti *gradum* quædam subiecta sine damno sustinere queant: ita enim jam *JCti* deliberare solent, si quidam homines *pollicibus destituti* sunt, ubi in tali casu *forcipes* applicari debeant? *conf. Stryck. de Fur. Sens. diff. 7. c. 4. in fin. Wildvogel diff. de arbitr. judic. circa torturam, cap. 4. §. 6. p. 24:* aut si olim suspectus quidam gradum tormenti cum funibus passus, imo *perpeffus* est, posthac vero denuo tortura ipsi dictatur, denuo quæerunt *JCti in quo loco* fidiculæ ipsis applicandæ sunt, ita aliquando *corpus* subiecti *Medici* inspicere & de eodem judicare debent. *conf. Carpov. qv. 117. n. 25. Wildvogel l. c. §. 4. p. 21. 22:* ex hac ratione inclarescit, quomodo interdum quædam subiecta non nisi *certum* *Torturae gradum* subire queant; de qua circumstantia propterea *Medici* judicia solida & perspicua formare debent: cujus considerationis in consequentibus aliquam mentionem & annotationem proferre lubet: præterea vero hæc disquisitio subiectorum *Animum & Corpus* concernit: quoad *Animum*, jam ipsi *JCti* confitentur, subiecta illum ad tormenta *indurare* posse *Paulus in L. 18. §. 1. de Quæst. vid. Wildvogel l. c. cap. 7.* quam ob rem nonnullorum animus est *sensibilior*, delicatior, mollior & ad *offensiones* & persuasiones, ut & dein ad *confessiones* pronior & faciliior: quare in foro Juridico, quando *viro & fæminæ simul* in uno delicto quæstio dictata est, quidam fæminam prius torquendam esse, decernunt: interim citra hanc animadversionem, respectu considerationis ad *Medicam* indagationem spectantis, in masculis æque ac fæminis talis aliquando *animi* qualitas occurrit, unde facile exi-

miæ

miæ *alterationes* & *offensiones* in *ordinariæ* vitæ tramite accidunt, id quod tanto *certius* & *gravius* *sub Tortura* evenire potest, ubi summi *dolores* extremam *animi* alterationem, summum *angorem* & dolorum molestissima & *aversissima perceptio* eximias perturbationes causari solent, unde facile in *corpore* valde intricatæ, repentinæ & *periculosæ* alterationes experiuntur. In *Subiectis* porro ratio habenda est *Ætatis*, *virium*, *personalis sensibilitatis*, *Sexus* & præcipue *qualitatum* nonnullarum *sequiori* sexui familiarium, proinde *structuræ* corporis, nec non *prægressorum* aut *præsentium* morborum, status *valetudinarii*, specialis & distinctæ *proclivitat*is & dispositionis in certos & graves *morbos*, ut & *loci*, in quo tortura subeunda, *temporis* & *tempestatis*, quando illa suscipitur; proinde respectu *partis*, quæ & quali morbi *specie* atque *gradu* afflicta est: hinc *P. Zacchias Qv. Med. legal. lib. 6. tit. 2. qv. 4. n. 1.* talem circumstantiarum annotationem & divisionem profert: *impedimenta* torturæ *considerari* possunt, *vel ex parte ætatis*, *vel ex parte morborum*, *vel ex parte constitutionis* & *habitudinis corporis*; *ex parte ætatis*, *vel quia est nimis tenera*, *vel nimis præcipitata*; *ex parte morborum*, *qui vel respiciunt totum*, *vel partes*; *ex parte constitutionis corporis vel totius*, *vel partium*: & *Löwius l. c. n. 1.* eloquitur: *fit non raro ut vel ob ætatem*, *vel ob naturæ debilitatem*, *vel ob aliquem morbum*, *vel vitium*, *vel sexum*, *mulieres gravidas*, *puerperas*, *vel aliquam aliam causam*, *vel conditionem rei*, *huic aut illi tormento sint inepti*, *aut illud in hoc vel illo gradu non sustineant*, *alias enim ex eo tormento*, *in eo gradu inflicto perire possent*: quoad singulos hosce respectus subiectorum cir-

cum *speculatione* opus est, ne ulli subiecto, quod *leges & jura* excipiunt, vis inferatur: quo loco effatum *Dambouderi* conciliamus, quando in *Prax. Crim. cap. 37. n. 5.* profitetur: *attamen isthæc omnia cum tali prudentia & animi moderatione temperet & peragat iudex, ne patientis corpori ullam gravem læsionem aut mutilationem infligat & n. 2. 3. dicit: Pii clementisque iudicis est erga patientem semper commiseratione monere, & prudenter expendere canitiem, senectutem, confectam ætatem aut juventutem, virile robur, valetudinem tum imbecillem, tum validam: denique inspicere, quid ipsius perferre valeant vires, ut hac in re, verum prudentemque iudicem agat, non tyrannum inferat.*

§. III.

In *specialiori* præsentis thematis explicatione primo loco rationem *Animi* habere placet, in quo *morales* quasdam qualitates perlustrare, indeque judicare volumus, an subiecta secundum hæc ad *Torturam* idonea, aut inidonea existant: *Tabor* quidem in *tortura & indiciis delictorum cap. V. §. 24. 31. seq.* moralibus causis, *politicas* rationes adscribit & tantum *animi morbos*, quos *physicis* causis adscribit, commemorat, ob quos quidam a tormentis immunis declarari queat: hinc dicit: *eximuntur quidam a quæstionibus & torturis vel ex causa physica, vel morali: ex causa physica, si vel animi, vel corporis constitutio benignitatem persuadeat: ob defectum animi doli & notitiæ incapacis excipiuntur, ob morbum animi furiosi &c.* Habenda vero etiam alia est ratio *Animi*, ut non æque *confusio* mentis, *delira* rationis qualitas, aut *actualis* infirmitas adesse debeant, sed etiam sub sollicitam considerationem venit, quando quidam homines adeo *abjecti*, summè anxii & *timidi* sunt animi, unde

de mox *inhabiles* redduntur, res suas in *memoriam* revocandi, quin potius confestim sui *obliviscantur*, obstupefcant, nesciique sint ob extremum *angorem* & timorem, quæ dicere debent, aut quæ dixerunt; hinc mox *falsa* pro *veris*, aut *vera* pro *falsis*, aut *confusa* proferunt; qua confessione iudex niti haud potest: huc etiam certo modo applicari potest, quod *Carpzovius Qu. 118. n. 9.* allegat: *quare metuendum, ne ex infirmitate iudicii & timore tormentorum, qualis in ejusmodi personis infirmioris intellectus præsumitur, extorqueatur confessio delictorum, quæ forsan perpetrata nunquam fuerunt*: id etiam valet de valde anxiiis & extreme timidis subjectis, quæ ob *metum torturæ* obstupefcunt & ad confessionem *inepta* redduntur: placet hac occasione *Zacchiæ* verba inferere, *Lib. 2. tit. 1. qv. 6. n. 38 - 42.* *timorem esse expectationem imminentis mali & notum est & docuit Plato in Lib. de Fortitud. in fin. qui affectus animi est & vehemens & subitus, ut Galenus testatur 12. Method. & idcirco prudenter a Jure Consultis determinatum est, quod quodcunque metus causa sit, ratum non habeatur ut lib. 1. ff. de eo quod metus causa; ubi qualis debeat esse metus, ut justus dicatur & de hoc ipso quamplurima, vid. Jurisperitus apud Farinacium Crim. Part. 2. lit. M.* Ratio autem ejus rei, non alia est, quam ea de qua supra, nimirum; quia timentes non habent intellectus plenitudinem, imo & voluntate & consensu carent: neque enim velle dicitur, qui metus causa vult, quia metus contrarius est voluntati & libertati *Roland. conf. 95. n. 31. lib. 1.* unde illico atque probatus sit metus actum non fuisse, sponte celebratum, sequitur: quod effatum eo magis de illis valet personis, quæ ob *angorem* & metum *nesciæ* sunt, quæ cogitant, enunciant, affirmant, aut negant, aut aliud quic-

quicquam suscipiunt, de quibus vulgo dicitur: daß Sie vor Furcht, Angst und Schrecken ihrer Einnen nicht mächtig sind. Ex hisce itaque patet, quod *Morum* ratio etiam habenda & ineunda sit, in Torturæ *medica* dijudicatione: Cum ejusmodi subjectis ad Torturam *properandum* haud est, neque tamen eadem *absolute libera* & exempta sunt, quo minus tormentis affligi queant: id vero necesse erit, quo eorundum animus *morali* informatione, persuasione & remonstratione *præparetur*, ita eveniet, ut vel *sponte* & *libere* veritatem confiteantur, vel *aliquali* mentis continentia tormenta, ad minimum minimos & *primos* eorum gradus cum *desiderato* successu subeant: & talia *meticulosa* subjecta alias *aptiora* existunt, quo *ante* torturæ executionem de veritate dicenda *facilius* se accommodent, *flexilioris* enim animi sunt & sub hac *morali* afflictione multum *verbis variant*, ut facile prudens judex *verbali* admonitione & convictione illos ad confessionem disponere queat: in tales personas *nuda territio* aliquando cum successu exerceri potest, quæ comparate *tortura animi* appellari potest, quamvis *juxta Carpzov. qv. 117. n. 49.* haud torturæ nomine notanda veniat: *Stephani* tamen in *C. C. art. 58. n. 3.* de sententia *Clari* quoad gradus torturæ adjicit: *nihilominus talis metus & suspicio torquendi æquiparatur torturæ: hinc infertur, quod paria sint, confiteri per tormenta, vel metu tormentorum:* addimus notam *Blumblacheri* in *art. 45. C. C. p. 126:* Solche Furcht und Bedrohung der Marter, wird ipsi torturæ verglichen, und daraus die Folge gemacht, *quod paria sint confiteri per tormenta, vel metu tormentorum. L. 2. ibi formidine tormentorum Cod. quorum appell. non recipiantur. Carpz. P. 3. qv. 117. n. 44.* proinde vero etiam *cir-*
cum-

cumspectione opus est, quoniam *callida & malitiosa* subiecta facile talem *metum simulare* possunt: ubi necesse est, ex titulo & indiciis *simulationis* per *moralia* etiam media & subsidia *fraudem* detegere, quo *Medici* pariter *haud exiguum* operam conferre possunt; quandoque videlicet indicare sciunt, an ratione *temperamenti*, status *sanitatis*, *hæreditariæ* dispositionis, *consuetudinis*, morborum *prægressorum* &c. hic angor & metus subiectis *naturalis*, an *affectus* sit: hujus indolis subiecta in aliis arduis, *animum & corpus* concernentibus, afflictionibus & negotiis, æque ita *pusillanimitas* esse, subinde *insomnia* anxia & *terribilia* frequentius experiri solent; ubi non æque statim *exacte*, aut *consummate* *Melancholicus* status adesse debet, siquidem *zali* mentis qualitate aliquando *sanguinei*, *sanguineo-phlegmatici*, *sanguineo-melancholici* temperamenti homines præditi esse observantur; ut adhuc animi *morbus* desit, & tantum hæc *mollities* & singularis *sensibilitas* animi præsto sit.

§. IV.

Quoad *Animi* qualitatem præterea notandum est, quod quædam subiecta tanta *mollitie*, *sensibilitate* & flexilitate prædita sint, qua in rebus *adversis* aut periculosis, non modo eximie *mentali* consternationi submittuntur, sed subinde graves & subitaneas, ominosas *corporis* offensiones experiuntur, dum vel confestim in *animi deliquia* nunc *mitiora*, nunc *acerbiora* concidunt, nunc vehementes *cordis palpitaciones*, *vertiginosas* perturbationes, *sensuum* externorum *obnubilaciones*, ominosas sanguinis *ebullitiones*, *congestionés* sanguinis *ad cor*, indeque provenientes *suffocativas* comminationes, conatus *vomendi*, crucia-

mus torminosos & pro ratione *temperamenti* ac copiae *bilis* largam profusionem bilis in intestina & ventriculum, hincque dependentes *angustias præcordiales*, *vomitibus biliosos*, *diarrhæas* fimiles, *colica pathemata*, interdum *semi-convulsiva*, comminationes *semiapoplecticas* &c. experiuntur, qualia pathemata in *sensibilibus* personis in *aliis* casibus & occasionibus animum *valde* aut *subito* afficientibus, præcipue vero inopinatum *terrorem* causantibus, satis sæpe occurrere solent: *Hujus* constitutionis hominibus *Tortura confestim* applicanda *haud* est, sed prius prudens *Medicus*, quoad *hanc* circumstantiarum illarum *indolem*, quantum fieri potest, ex *vita ante acta*, & observationibus ac relationibus de eadem conquisitis, aut ex *moribus* durante *incarceratione* annotatis, ex *ætatis*, *prosapia*, *educationis*, *sexus*, *temperamenti*, prægressorum & concurrentium *animi pathematum*, & *morum* ratione & conditione, nec non ex *morborum* prægressorum, & adhibitorum *remediorum* qualitate, ex *diætæ* ratione, ex propensione *personali* in certos morbos, ex *morbis hæreditariis*, aut etiam ex *antehac* usurpatis suspectis & *incongruis* aut *perniciosissimis* *medicamentosis* artificiis rite percontari debet: in qua *posteriori* circumstantia *singulares* observationes *prudenti* disquisitioni se commendant, quando videlicet ejusmodi *malis* & perversa *artificia*, in subjectis nonnullis adhibita, non quidem *plene adversam* valetudinem causantur, tamen ad *facilem* certi *morbi* invasionem *disponunt*, velut ad suspecta *molimina* hæmorrhagica, aut actualia *profluvia* cruenta, ad gravissimos motus *spasmodicos* & *convulsivos* ad pertinaces & *imperuosas congestiones* &c. quorum affectuum *actualalem* & *perfectam* invasionem *facile* prædictæ alterationes

tiones *animi* causari possunt & solent : cui exemplo annumerari possunt *Fæminæ*, quæ quidem non *valetudinariæ*, ast haud *perfecte sanæ* existunt, sed ex *levi animi motu pathetico facile* in illum perfectum *morbosum* statum conjiciuntur, in quem hæctenus tantum *aliquo modo* inclinaverant, qualis sexui ut plurimum *familiarior & acerbior* esse solet : id quod tanto *certius & fortius* contingit, quando in talibus personis ob *torturam* decretam *eximia animi* afflictio provocatur, quæ tanto *impetuosior & ominosior* esse solet : in quali statu iterum *Medici* iudicio opus est, ut videlicet subiectum quoad *animi & corporis* qualitates recte inquirat, *damna* ex *torturæ* administratione metuenda, perspicue & cum *ratione* indicet, & si quid ad *judicii & processus* sublevationem contribuit, significet, ad minimum *suo consilio & auxilio subiectum* *torturæ* *præparet*, ne *prædicta* detrimenta *actu* consequantur : Et quando quoad hanc potentiam *animi* in excitandis *morbosis* insultibus, *suspecta* subiecta *simulare* audent, tunc iterum peritus & *judiciosus* medicus hanc simulationem *resolvere* potest & solet, unde denuo liquet, quod in *tali casu Medici* concursus & iudicium requiratur : Huc etiam referimus illam *connatam & per hæreditatem* propagatam qualitatem *animi*, qua quidam homines *summam aversionem* a conspectu sanguinis habent, ita ut in *syncopen* repente quidam delabantur, quando sanguinem inspiciunt : si itaque sub *forcipum & funiculorum* applicatione evidens *cruentatio* succedit, facile tunc *scopus* *torturæ* *evanescit*, quando sub tali gravi *animi deliquio Torturæ* processus interrumpitur : in quali causa iterum aut ejusmodi *tormenti speciem*, quæ *cruentationem sensibilem*, vi-

delicet non modo *visibilem*, sed in genere *sensibilem* & *contactu calido*, aut sub *dolore dilaceratae* partis perceptibilem, (ubi multum in tali casu admodum operosa *imaginatio* valet) *infert*, *omittere*, aut *aliam* dictare & applicare decet; quoniam in *tali* necessitate & casu *Medicus* sua arte *hereditariam* dispositionem extinguere & *emendare* haud valet: Tales circumstantiae itaque comprobant, quomodo in *Torturae legali* & congrua ordinatione & applicatione etiam quoad *Animi* disquisitionem *Medici* scrutatio & dijudicatio perquam *utilis* & *necessaria* existat: ex quibus annotationibus pariter constat, quod tolerantia tormentorum etiam *animi vigorem* & *praesentiam* requirat, quamvis contrariante adsertione *P. Zacchias Lib. 6. tit. 2. qv. 4. n. 4.* eloquatur, quod *tolerantia tormentorum vigorem & robur corporis, non animi respiciat*: unde praeter corporis capacitatem, etiam *animi firmitas* ad *torturam* sustinendam necessaria est.

§. V.

In *Subjectis Torturae* ratio porro habenda est *Aetatis*, ubi communiter judicatur, quod homines *Impuberes* tormentis consuetis submitti haud queant: non quidem *nostri* fori est, *Pubertatis* terminos in sensu *universali* decernere, suffecerit in sensu *Medico* periodum *Pubertatis* in finem *decimi tertii*, & totum *decimum quartum* aetatis annum posuisse; de reliquo fusius de themate *Pubertatis* egit *Excell. Dn. Cancellarius de Ludewig in rr. de aetate Legitima Puberum & Majorum*: communiter itaque a tortura exempti judicantur homines *utriusque* sexus, qui *decimum quartum* annum, nec attigerunt, nec compleverunt; quare *Tabor de Tort. cap. 5. n. 25.* dicit: *quaesitum esse*
de

de minore 14 annis, subeuntes, in hac materia non distinguunt
puellas a pueris, sub utriusque sexus terminum 14 ætatis an-
num in criminalibus poni, utcumque in nuptiis distinctio il-
la, atque alias etiam observetur: huc referimus verba
Blumblacheri in art. 45. C.C.n.g.p. 127. es ist gewisser Rechts-
ten, daß die Impuberes oder junge Kinder unter 14 Jahren
nicht torquiert werden können: *Textus expressus in L. de
minore 10. in princ. ff. de Quæstion. ubi Jurisconsultus sic ait: de
minore 14. annis quæstio habenda non est. & quamvis infan-
tes ac in prima pueritiæ periodo consistentes ordinaria tor-
tura affici non queant, cum animi corporisve teneritudo fi-
ne lethali offensa talia tormenta haud perferat, tamen pu-
eris & pubertati proximis subjectis territionem concedunt,
habenas & ferulas dictitant, quin instrumentorum torquen-
tium oblationem, quasi cum iisdem affligi debeant, decer-
nunt. vid. Carpzov. qu. 118. n. 14. Matthæi de Criminibus
Lib. 48. ff. tit. 16. de quæst. n. 9. Theodoricus in judic. crimin.
pract. c. 9. apb. X. lit. b. p. 1262. Tabor l. c. §. 27. qui posteri-
or aliquo modo a Carpzovio dissentit, quem dissensum
etiam tenet modo dictus Blumblacher l. c. qui instrumen-
torum torquentium oblationem impuberibus non admit-
tunt, quia hæc a Carnifice perficienda, & maculam inurit,
carnificis manu inuri; habena vero & ferula cædi possunt
ab aliis personis, velut per lictores, stratores, statores, ja-
nitores. conf. Zanger de tort. c. 1. n. 35. seq. Cujacius de cu-
stodia reorum ad Lib. 4. C. interim hic Cujacius existima-
vit, quod pubertati proximi utpote doli capaces torqueri
queant; contra quem Matthæi de Criminibus l. c. ita judi-
cat: nescio, an id probari possit: leges enim adductæ loquun-
tur expressim de minore annis quatuordecim: nec sequitur
est doli capax, ergo torquendus: sed illud potius: est doli*

capax, ergo habena vel ferula cadendus, non torquendus: conf. Zanger de quæst. c. 1. n. 36. Sed ne in *alienam* messem nostram immittamus falcem, illud saltem hoc loco perpendimus, an plane *nullus casus* detur, ut pubertati *proximiores* in *duodecimo*, aut *nondum confecto* decimo tertio ætatis anno *consuetis* tormentis, & quidem forcipibus & funiculis affici queant? *P. Zacchias L. 6. tit. 2. qv. 4. n. 4.* quadantenus hanc quæstionem tangit, sed *haud sufficienter* decidit: nam proponit quæstionem: an non *impubes maturius* ad *animi vigorem* pervenientes torqueri queant? quo loco recte adserit, quod *sola animi præstantia* non sufficiat ad subeunda tormenta, sed quod etiam *firmitas* & congrua *corporis soliditas* requiratur; unde decisionem ad Medicos defert, quando dicit: *itaque particulares naturas, judex, requisita si libet, Medici sententia antea considerans, aptas vel ineptas ad hujus tormenti tolerantiam judicabit*: Si vero evenerit ille casus, ut in pubertati *proximiori* subjecto *integra* non modo *ratio*, sed & satis *robusta* & conveniens *firmitas corporis* præsens fuerit (quemadmodum quidam homines non modo *mature* ad *firmiorem* usum *rationis* perveniunt, sed & sub *mediocri* præstantia mentis, quæ tamen ad *torturam* *sufficiens*, adeoque non *imbecillitati* annumeranda est, ad *firimum* quoddam *corporis robur* pertingunt,) tunc utique *actualia* tormenta, (licet non protractio ad scalam & extensio membrorum, neque tertius & summus gradus, adeoque neque *ziemlicher massen*, neque mit der *Schärffe*, tortura administranda sit,) videlicet applicatio *forcipum* ad digitos, nec non funiculorum usus, (quibus cum non modo initium torturæ faciendum, mit *Schnüren* oder *Ban-*

Banden den Anfang zu machen, quando reus *non tam ar-*
cte, constringitur, sed vincitur ac paululum ligatur,) sed
etiam *arctior juncturarum* manuum constrictio admitti
possunt, quia in tali subjecto ob *distinctas animi* ac *corpo-*
ris qualitates & *sufficiens robur*, vires *has* tormentorum
species tolerant, quemadmodum tales adhuc *impube-*
res homines facile illum canonem intelligere possunt,
quod qui in *delictum* consentit, etiam in *penam* con-
sentire censendus sit; quid quod *pravitas animi* impube-
rum superat aliquando malitiam & astutiam puberum & na-
tu majorum, ut ita *Platonis* effatum *lib. 7. de legib. pueri quo-*
niam prudentiæ fontem nondum perfectum habent, non solum
acerrimi. & petulantissimi, sed & insidiosissimi omnium besti-
arum sunt, non *absolute* impuberes eximit a tortura, nisi in
hac annotatione jus *adaptari debeat his, quæ secundum plu-*
rimum eveniunt, non vero iis, quæ raro contingunt, ut ha-
betur per l. ex his & per l. seq. ff. de leg. & Sens. & cons. & per
l. neque Leges ibid. quod vero a *fortiori* tormenti gradu
impuberes absolute excepti sint, non modo a *Medicis*, (inter
quos *Fort. Fidelem Relat. Med. Lib. 2. Sect. 3. c. 2.* allegamus)
sed & *Jureconsultis* comprobatur: quando vero quidam
homines *legitimam* & consuetam pubertatis periodum atti-
gerunt, *corpore* tamen & *animo* adhuc *teneri* & imbecilles
sunt, tunc nihilominus tormentis *actualibus* aut *realibus*
submitti *non* debent, quia ipsis gravis inde *sanitatis læsio* &
vitæ afflictio imminet, dum *animus* *corpusve ineptitudinem*
quandam gerunt, quo minus *torturæ majores* & cum *ma-*
gno cruciatu affligentes gradus sustineant; quam observa-
tionem etiam modo citatus *Fidelis l. c.* profert: & dum *se-*
quior sexus præ masculino communem *teneritudinem* &
moli-

mollitiem animi corporisve possidet; propterea eidem etiam *parcendum* est, quamvis jam *pubertatis* terminum *attigerit*, aut quadantenus *superaverit*, si præcipue prædicta *imbecillitas* obest: quam vis contrariantem aliquatenus adsertionem proferat *Löw. l. c. p. 786. §. 3. n. 4.* quando dicit: *unde cum ætas non æqualiter in omnibus personis, neque in omnibus provinciis succrescat, ut in vigore corporis & animi ita proficiant: unde & Juris-Consulti illam ætatem pro tortura sustinenda ad annum decimum octavum in pueris & decimum quintum annum usque extenderunt in puellis: ita quoque observatur in nostro novo processu criminali in Regno Bohemæ artic. 17. §. 1. nos Fæminis ob communem & distinctam teneritudinem potius plures annos in consueto vitæ tramite largimur, quo sufficienti robore ad perferenda tormenta instruuntur, ni in iisdem etiam natura aliquid extraordinarium & præmaturum efficiat: ubi quæstio nobis non decidentia & applicanda venit, an fæminæ maturius pubescant, quam masculi, quæ sententia a nonnullis supponitur; quam allegat Zacchias Lib. 1. tit. 1. qu. 6. quod assertum tamen negamus; unde haud cum illis consentimus, qui fæminæ duodecim ad pubescentiam annos tribuunt, vid. Zacch. l. c. n. 28. quem terminum præcocem vocat, n. 29. 37. & de eodem dicit: quod ex fæminis vix duodecima pars in duodecimo ætatis anno menstruetur n. 34. alias puellæ unius, duorum, trium, quatuor &c. annorum Menstruatæ etiam puberes vocari queant: quare idem Zacch. n. 36. dicit: quod hic terminus duodecim annorum a Jctis fæminis ad pubescentiam adsignatus, præcocior sit, quam par est: unde liquet quod Jcti Medicorum observationibus niti & non semper receptis opinionibus, aut legibus, quæ porro talibus opinionibus nitun-*

nituntur, firmiter inhærere debeant: siquidem in *præsenti* animadversione neque *sufficienter* hætenus *probatum* fuit, quod in certis *Provinciis* quædam fæminæ *citius*, quam masculi *pubescant*; & si hæc traditio etiam vera esset, tunc ex observationibus & legibus *provincialibus*, non valet consequentia ad *universale*. Denique hac occasione *illam* quæstionem proponimus & ventilamus, an puella quæ *decimum quartum* ætatis annum non modo *attigit*, sed etiam superavit, *tortura* affici debeat, quando *nondum Menstruata* fuit, aut quando nunc *prima* aut *altera* vice *Mensium* fluxum experitur? hanc quæstionem *Negativa* decidimus, ob rationes, quia fæmellæ, quæ *hoc* tempore *nondum* hoc *uterinum* purgamen subiere, aut *perfecte* valetudinariæ, aut *semi* tales existunt; siquidem *retardatio* Menstrui fluxus ut plurimum *connexam adversam* valetudinem, vel minorem, vel majorem, semper tamen in *deteriorem* statum inclinantem complectitur: quando itaque in tali statu aut *territio* nuda & *verbalis*, aut *realis* adhibetur, tunc facile & repente *maius* corpori & *vitæ* imminet *damnum*, quod tam eximia *animi* commotione & *angore* excitatum, *subitaneos*, impetuosos & valde *perniciosos* eventus causatur: nam status *morbosus* jam aliquandiu gliscens, *simul* & *semel* commotus, pessimos & interdum *repente funestos* facit progressus: quando etiam *Menstrua*, *prima* vice imminetia & erumpentia, tam *gravi* & *animum* vehementer offendente & *perturbante* causâ, quæ in vehementi *metu* & *angore* de subeunda *tortura* consistit, alterantur, tunc teste *experientia*, qua causas *minoris* momenti & efficaciam conciliamus, *simul* & *semel* totus Mensium processus gravissime *confunditur*, ut vel præcoces & *periculosæ* sanitatis perversiones

oriantur, vel in tantum *morboſi* ſtatus gradum conjiciantur, ut *ægre*, aliquando *nunquam*, ſollicita quamvis *medica* ope adhibita, reſtitui queant, quin *complicati*, *intricati*, *refractarii* & *corrupti* inde facile proveniant morbi: quibus ſubjectis propterea tormenta haud adjudicanda & applicanda ſunt: idem etiam valet, quando ſæmellæ tales *primam difficilem* & valde *doloroſam* Menſium eruptionem ſubierunt, quibus imminente *altera*, aut *tertia* eruptione atque periodo, *haud* tortura adhibenda eſt, ne perinde *gravia* & *ægre* aut *vix* corrigibilia *ſanitat*s detrimenta, conſequantur: tanto minus vero conſultum eſt, talibus ſubjectis jam *appropinquante*, aut *præſente* & continuante periodo, qua *Menſes* fluere debent, *tormenta* applicare; ſed potius convenit, cum ejusmodi perſonis *aliquandiu* moram tenere, quo cum hoc *intricato* Menſium negotio natura quadante-
nus *in ordinem* tranſeat, ut nunc *ſecurius*, hoc acerbius eruendi veritatem medium adminiſtrari & in uſum trahi queat: in *genere* denique ſciendum eſt, quod a *Menſium* proceſſu, valde alterato, *repentini*, aut *eximii* morboſi affectus ortum trahere ſoleant: ubi ſimul *Medici reliquum* perſonæ *animi corporisve* ſtatum explorare debent, an videlicet illa valde *ſenſibilis*, *immorigera*, *corruptorum* & valde exorbitantium *morum* ſit, an quoad *corporis* conſtitutionem valde *plethorica*, temperamenti *calidi*, *cacochymica*, *perturbatis* aliarum *evacuationum* ſucceſſibus afflicta, motibus morboſis, *ſpaſticis*, *congeſtoriis* &c. obnoxia exiſtat, ſub quali ſtatu tanto minus eadem ad torturam *aptum* exhibet ſubjectum, ut propterea, ſi talium ſubjectorum *vitæ* & *ſanitat*s ratio habenda eſt, major *circumſpectio* requiratur, neque *tormentorum* applicatio ſubminiſtretur aut accelere-
tur:

tur: Et hæc momenta, quoad *impuberis* ætatis disquisitionem se attentæ observationi submitunt.

§. VI.

Respectu *Ætatis* nunc *Senum* ratio habenda est, qui *limitatam* immunitatem & *exceptionem* a *Tortura* tenent & possident, quoniam *Senectus* pro *morbo* habetur, Senes pro hominibus, *animo* & *corpore debilibus*, aliquando *semi delirantibus*, *memoriæ vitiis* laborantibus & *puerili sensu* præditis æstimantur: *conf. Criminalistæ præc. Tabor l. c. ff. 29. Zanger l. c. n. 38. seq. Matthæus de Crimin. l. c. n. 10.* qui dicit: *quia Senes bis pueri sunt: Dambouder l. c. n. 5.* qui Senes *pene delirantes* æstimat & quos multos allegat *Carpzov. qu. 118. n. 35. seq. Zacchias l. c. n. 5. seq. (concil. ejusd. Lib. 1. tit. 1. qu. 9. n. 25. cum notis Ziegleri.) Fort. Fidelis l. c.* siquidem etiam *Stryckius de Jure Sensuum diff. 9. c. 2. n. 6. obliuiofos* senes esse judicat: attamen simul *n. 7.* addit: quod sæpe *senes memoria pollentes* reperiantur, & *certius illorum recordentur*, quæ in *Juventute*, *sensibus* perceperunt, quam quæ ante *spatium aliquot septimanarum*: haud vero necesse est, multum sollicitum esse circa *certum senii terminum*; unde prædicti *Ddres* adferunt, quod *judex* non tam *de ætate*, quam *de infirmitate senum* inquirere debeat, ita *Blumbacher l. c. n. 12. p. 128.* dicit: *Ein Richter hat nicht so fast auf die Zahl der Jahre, als auf die Schwachheit des Leibes und der Kräfte zu sehen: Carpzovius impr. n. 38.* dicit: quod illi *senes* torqueri haud debeant, qui *ætate sunt defecti* & *bonam partem virium, consilii* & *mentis*, propter *senectutem* amiserunt: hinc *Ulpianus* *senes ob virium imbecillitatem a tortura liberat*, de quibus *author ipse* asserit, *quales ii solum sunt*, qui *corporis imbecillitate* laborant, *ut sine vi-*

in periculo praesenti tormentis interrogari nequeant: conf. Theodoricus in judic. Crimin. pract. Cap. IX. apb. X. lit. c. n. 4. p. 1263, qui quoad differentiam Senum provocat ad Menoch. cas. 59. quare Zacchias l. c. n. 6. loquitur: melior est Jurisconsultorum sententia, quia nullus certus terminus in ulla re, & praec. in aetatum mutatione potest in particularibus assignari & sic Judicis arbitrium in hoc intervenire debet: erit enim qui sexagesimo tertio aetatis anno, vegetior & robustior erit alio, qui nondum quinquagesimum excesserit: & quamvis communiter a sexagesimo aetatis anno, aut secundum alios (vid. Zacch. & Fort. Fidelis) a sexagesimo tertio & ita dicto magno climacterico anno senectus numeretur, tamen crebra occurrit observatio, quod in hac aetatis periodo multi senes bono animi corporisve vigore, firmitate & robore instructi sint: quare non promiscue & quoscunque senes a tormentis immunes declarant Doctores: siquidem Carpzovius inter alios eloquitur: n. 39. neque tutum esset generaliter affirmare, a tormentis excusari senes, cum hac ratione saepe versuti senes, praes. mulieres veneficae impunitatem assequerentur: non itaq; quaestio est de decrepita & efficta senectute, siquidem juxta regulas & aestimationes medicas senes interdum adhuc vegeti sunt & comparate sufficientem animi & corporis firmitatem continent, qua sine offensa sanitatis tormenta sustinere queunt; quid quod corpus senum tanta saepe pollet rigida densitate, ut hac adminiculante aliquoties satis duros labores exercere queant, modo de reliquo sani sint: haud enim absoluta necessitatis est, ut in quolibet senii stadio & statu subjecta infirma & adversa sanitate oppressa sint: ita Riedlinus in Lin. Med. An. 1. Mens. Octobr. obs. 24. p. 348. Torturae in vetula septuagenaria non tam viribus, quam annis sene & sat adhuc

robusta concessæ & cum successu administratæ mentionem facit: quamobrem Zacchias l.c. judicat: nisi præcipitata ætatis sint, & viribus effætis non video, cur non possint, saltem levioribus tormentis cruciari! ex quibus liquet, quod sub certis circumstantiis etiam talia senilia subjecta torturam perferre possint, quæ jam septuagesimum ætatis annum attigerunt: hinc non modo juxta Farinacium qv. 41. n. 29. Carpzov. qv. 118. n. 38. & 42. Brunnemann. Anleitung zu vorsichtiger Anstellung des inquisitionis-Processes, Anmerkungen über das X. Cap. §. 2. p. 352. Blumblacher l.c. (cujus verba sunt: Wann demnach ein 60 oder 70 jähriger Mann, oder Persohn noch bey ziemlicher Stärcke wäre, gestalteten es dann dergleichen Leute wohl giebt, so wäre eine solche Persohn noch wohl, jedoch gering und mit solcher Bescheidenheit zu torquieren, auf daß er demselben an Gesundheit und Leben keinen Schaden brächte.) Franc. Personalis de indiciis & tortura n. 15. (qui judicat: Senes vel saltem leviter torquentur, & per unum miserere in tortura retinentur) apta senilia subjecta terreri, sed & secundum Tabor l.c. leviter aliquando torqueri possunt, videlicet forcipum, imo funiculorum applicatione, quia rigidius illorum corpus non ita sensibile est, ac juniorum: servata illa cautela, ne læsiones quædam sub tortura graviores inferantur, quæ in senilibus subjectis tardius & ægrius reparantur & quoad consolidationem variis damnis & pravis accidentalibus consecutionibus obnoxia sunt; quando itaque quidam senes vires sufficientes possident ad committenda latrocinia, robbariam, furta violenta cum effractione, violenta stupra &c. tunc justam contra se suppetunt præsumptionem & æstimationem, quod in casu ne-

cessitatis tormenta, tolerare queant: attamen in hac disquisitione iterum *medica* occurrit quæstio, an videlicet *senex animo & corpore* vigorosus, (& hisce qualitatibus ad admittendam *torturam* idoneus) tamen *ominosa* sanguinis plenitudine obrutus, *spirituoso* potu frequentius oppletus, repentinis & *periculosus* sanguinis commotionibus obnoxius, in *apoplecticos* affectus ex variis *causis* & *indiciis* proclivis, *tortura* affici queat? pro hac quæstione decidenda iterum *Negativam* tuemur sententiam, quoniam ob animi vel *angustiam*, vel *indignationem*, vel *aliam* perturbationem, nec non ob *dolorem* indeque oborientem gravem & *perversam* sanguinis commotionem, prædictus valde *periculosus* affectus facile excitari potest, ni *medica* ope ejusmodi pravæ consecutioni *præveniat*; ubi vero antea *perita* indagatio *medica* instituenda est, an etiam ejusmodi senilia subjecta *talibus* qualitatibus prædita sint, ne hæc frivole & astute *simulent*, & ex titulo *qualificati* senii *torturam* & confessionem delicti declinare cogitent: Denique in hac circumstantia addimus verba: *Frölichs de Frölichsburg in Comment. in C. C. Lib. 3. tit. 5. n. 5. p. 202.* Da aber ein 60 oder 70 jähriger Mann einer noch frischen Gedächtnis, völligen Verstandes und guter Leibes-Kräftten wäre, könnte dergleichen einer ohne Beschwerde mit der Tortur belegt werden: ubi addit illa *jocosa*: wie denn die alte noch Baum-zähe Herren-Mütterlein der Tortur nicht befreyet seyn; Hoc loco etiam per *medicam* cognitionem testamur, quod senes, aliquo modo debiles, *nuda* territione, aut verbali comminatione affici queant, quorum *animus* hoc modo *quadante-nus* torquetur: id quod *Jul. Clarus quæst. 64. n. 22.* & modo nominatus *Frölichsburg* concedunt: Et hæc de relatione ætatis *Senilis* ad *Torturam* sufficiunt.

§. VII.

Proxima nunc ventilanda occurrit quæstio, an *Rationis confusione & impotentia* præditi, *Torturæ* submitti queant? hæc quæstio *duplicem* sensum comprehendit, an videlicet *Furiosi* & mente penitus *capti* torqueri queant & an *aliqualem* & per *intervalla* recurrentem, aut exacerbatum impetum & *defectum* rationis subeuntes, tormenta sustinere possint? prioris conditionis vulgo dicuntur *Furiosi*, *Maniaci*, *rabie* quadam afflicti, adeoque *sibi haud conscii*, neque *memores*, neque *deliberato* animo & *malitia* quicquam committentes, hinc *omni intellectu* destituti, *mortuo comparandi* & per omnia ac in omnibus *absentis*, aut *quiescentis* loco habendi a *Carpzovio* l. c. n. 17. judicantur, de quibus sine ulla *limitatione & discretione* Criminalistæ judicant, quod *nequaquam dubium sit*, quin *furiosi a tortura excipiantur*, vid. *Zanger* l. c. n. 43. *Theodor.* l. c. lit. b. n. 3. p. 1262. siquidem quæstiones sub *tortura* propositæ *firma & integra* sibi & rerum *ante actarum* conscia ratione decidi debent; quale quid *moralis* æstimatione a furioso nunquam expectari potest; hinc *JCti* etiam decernunt, quod, si quis *integra* ratione præditus, *delictum* commiserit, *postea* vero in *rationis perversionem* incidat, *tortura* is affici haud queat, conf. *Theodor.* l. c. *Bocer. de qv. & tort.* c. 4. n. 10. & ex eodem *Carpzov.* l. c. & quamvis *furiosus* de decreto *torturæ* & fine ejusdem, ut & *confessione* ex *tortura* obtinenda *nullum sensum* regularem & *distinctum* habeat, ut propterea *finis* *torturæ* *nullo modo* obtineri queat, tamen quia *communiter* homines *delirantes* quoad *vitæ naturalis* & corporis *œconomiam intricata*, *complicata* & *refractaria* qualitate *valetudinarii* sunt, ea propter etiam a tor-

men-

mentorum afflictione liberi existunt, quoniam in tali statu ob *qualificatam animi & corporis afflictionem*, facile & vehementer *periculosa morboſa corporis alteratio per torturam*, quæ in talibus ſubjectis ſine *eximia violentia* committi haud poteſt, excitari & accelerari poteſt, velut impetuosa commotio ſanguinis, quæ ominosis *orgasmiſ*, immoderatis *congeſtionibus*, funeſtis *extravaſationibus*, magnis *ſtagnationibus & ſtaſibus* ſe exſerere poteſt, quibus afflictionibus facile *inflammationes* extreme periculosa & præcipue *phrenitiſ, angina*, nec non *Apoplexia, convulſiones, ſuffocationes, hæmorrhagiæ* excedentes & *mors ſubitanea* ſupervenire poſſunt, ut ob corporis & *valetudinis* rationem *tortura* talibus ſubjectis adplicari haud queat: Quod porro *Melancholicos* attinet, tunc tales homines aut *majori* aut *mitiori* gradu hujus animi morbi afflictæ ſunt: quando *Melancholica* mentis *major & conſtantior* perturbatio in quodam ſubjecto occurrit, tunc ob modo traditaſ cauſaſ tormenta ipsis adhiberi *haud* poſſunt: ſiquidem communiter Doctores *ſummum* Melancholiæ gradum advertunt, quando ſubjecta a *tortura immunia* declarari debent; quando vero Melancholia *mitior* eſt, ſuaque *intervalla* tenet, tunc iterum *tortura* locum *non* invenit, quoniam hæc facile *acerbiores* inſultus & periculoſiores *conſecutiones* provocare poteſt: quemadmodum etiam *leniores* melancholici *valetudinariis* hominibus adſcribendi ſunt, qui comūiter *quotidianas* aut *animi*, aut *corporis* afflictiones experiuntur: quoniam itaque *tortura aliqua* lemi animi & corporis *firmitatem* requirit, *utriuſque* vero ſubjecti firmitas in *Melancholicis* deficit, ob id cum ſecuritate talia ſubjecta tormentis affligi *haud* debent: & quando *Brunnemannus* in *Proceſſu Inquiſitio-*

stitionis cap. 8. membr. 5. n. 27. statuit, quod liberatio & quæstione vel absolute, vel ad tempus valeat, tunc in applicatione ad præsentem observationem, quidam torturam Melancholicis illo tempore admittunt & adjudicant, quando affectus aliquo modo remisit; sicut Wildvogel in disp. alleg. c. 7. §. 8. p. 44. dicit: quod si igitur inquisitus pro vero Melancholico habeatur, non dubitandum, quin a tortura sit immunis, ut Dni Scabini Fenenfes, teste Theodorico responderunt: Negandum tamen non est judicem, si affectus remittat & inquisitus ad sanio rem mentem redeat, ad torturam progredi posse in casu, ubi cum dilucido intervallo deliquit, vel Melancholia supervenit, Menoch. de arbitr. jud. quæst. lib. 2. cas. 325. n. 11. conf. Brunnem. Anleit. 3um inquisit. Process Anmerckung in cap. X. art. 6. p. 351. Nos talem casum ita decidimus, quod *lenis* melancholiæ remissio, tam quoad *animum*, quam quoad *corpus* nondum torturam concedat, siquidem vel *prævia* torturæ annunciatio Melancholicis subjectis profundas angustias, *animo & corpori* nocivas, extorquet, *repentina* vero, subitaneas alterationes, in genere vero aut *comminatio*, aut *applicatio* torturæ pristinos *acerbiores* gradus melancholici affectus facile revocare & exasperare potest, ut *subitanea* talis excitatio longe *periculosiores* affectus causetur, quam *priores* extiterunt: quamobrem *magna & sufficiens* affectus Melancholici *remissio* requiritur, si in talibus subjectis tortura locum invenire potest, siquidem status Melancholicus valde *intricatus* est, ut circa illius tractationem & dijudicationem eximia *peritia & pruaentia* necessaria existat; quare sæpe verum est nonnullorum Jctorum judicium, quod *semel furiosus, semper talis præsumatur & quod demens de præterito, præsu-*

matur talis de præsenti, videlicet in proximiori proclivitate conf. P. Zacchias lib. 2. tit. 1. qu. 23. & quando porro Melancholicorum subjectorum remissiones aut intervalla vel dilucida, vel obscura sunt, qualem distinctionem P. Zacch. lib. 2. tit. 1. qu. 21. n. 26. & ex hoc Tabor l. c. §. 24. proferunt, tamen in torturæ adjudicatione & administratione tali intervallo cum securitate nulla fides est habenda, quamobrem Zacchias l. c. dicit: ii, qui manifesta habent dilucida intervalla, in plerisque ut sani habendi, si modo nonnulla excipias, quod tam in præjudicialibus, quam favorabilibus locum habebit: in favorabilibus enim, e. g. patet quod tales testari possint l. furiosum §. si vero C. qui test. fac. poss. in præjudicialibus autem qui non excusantur a pæna si delinquant, Gaballus Resolut. Crimin. Cent. 2. cas. 297. n. 38. at ii qui tantum remissiones, non intermissiones dementiæ habent, ex mea sententia ut insani judicandi: de talibus subjectis Tabor l. c. judicat: in hac causa dicendum, eos qui semel vero furore correpti sunt, ne quidem eo tempore, quo dilucida furoris intervalla habent, tormentis subjici posse, cum sic facile fieri possit, ut vehementia doloris in pristinam calamitatem conjiciantur, adeoque certum judicium hinc ferri nequeat: In mitiori vero melancholico statu, mitior torturæ gradus, prout circumstantiæ Subjecti permittunt, locum nihilominus invenit: ne vero personæ suspectæ melancholiam fingant & simulent, perinde judicioso & perito Medico scrutamine opus est, siquidem Jcti hoc malitiosorum hominum refugium declinant: unde Carpzov. l. c. qu. 118. n. 19. sentit: Quare & Scabini priusquam adversus ejusmodi homines quicquam decernant, indagationem & judicium periti alicujus Medici requirunt, ne scilicet malefici homines furorem & melanco-

*eboliam fingentes, torturam ac pœnam effugiant. Frölich l. c. n. 2. ita judicat: Damit aber niemand mittelst ertöhteter U-
berwiz: höchsten Traurig: und Kleinmüthigkeit die Tortur ent-
fliehe, soll ein Richter in zweiffelhafften Fall einen berühmten
Medicum berathschlagen und selben fragen, ob es wohl eine
wahre Ueberwizigkeit, item Kleinmüthigkeit sey? conf. Ludo-
vici in C. C. art. 59. cujus verba sunt: intuitu melancholicor-
um quoque medici sunt consulendi, an melancholia vera ad-
sit, an vero talis saltem simuletur, nec non in Peinl. Proceß
c. 9. §. 47. Wann man nur gewiß ist, daß sie unsinnig seyn,
als woben man verständiger Medicorum Gutachtē mit adhibi-
ren muß. vid. Brunnemann. Anleit. zum Inquisitions - Pro-
ceß Anmerckung in Cap. X. art. 6. p. 351. 352. In tali casu di-
cit Wildvogel l. c. incumbit etiam judici malitiis hominum
obviare & iis non indulgere: quo vero in arbitrio suo judi-
ces civiles certius succedere & judicare queant, præstat
Medicos in consilium vocare, qui de Melancholia vera & fi-
cta meliori cognitione magisque fundata ratione judicare
possunt: etenim astu & malitia hominum suspectorum in
multis casibus admodum magna est, qua civilium judicum
arbitrium facile occæcari potest, (siquidem ipse Rex & Pro-
pheta David simulato suo furore, Regem Achim obnubi-
lavit) quo minus cognoscerent verum, eam ob causam
Medici requirendi sunt, an ex corporis & cohærentium re-
rum naturalium ratione & constitutione veram animi per-
versionem cognoscere queant; ad quam veritatem eruē-
dam aliorum hominum, cum suspectis talibus personis com-
mercium & quotidianam rationem & conversationem ser-
vantium, insuperque illarum actiones, provide observan-
tium & comparantium, animadversiones & testimonia non*

parum contribuunt: quod vero homines *dolose* Melancholiam & amentiam *simulare* queant, *conf.* testimonia in *D.D. Præsidis Jurispr. Med. Tom. I. Part. I. cap. X. de Morb. simul. §. XI. lit. a.* ut & *Borellus Cent. 3. obs. 30.* Denique hoc ordine reminiscimur *miserabilium talium* personarum, quæ nec furore, nec melancholia affectæ, sed *stupidæ & fatuæ* sunt, quæve ad interrogata *nihil distinctum*, aut perspicuum regerere possunt & quæ propterea *animo*, imo ut plurimum *corpore* imbecilla & *infirmæ* existunt, a quibus *nulla* modo *finis* ille obtineri potest, qui cum *tortura* intenditur, & si talium subjectorum *œconomia vitalis* non *eminenti* effectû & periculo *læditur* ac afficitur, tamen hac offensa *animi stupor* magis confirmatur & *scopus* *torturæ* *haud* obtinetur, ut propterea per *sensus naturalis* suffragium ejusmodi subjecta tormentis submitti *nequeant*: quid quod *experientiæ* *Medicæ* testimonium est, quod si *tales* personæ ex *prægnanti* quadam causâ & occasione *sensibiliter* afficiantur, tunc in *gravius animi* ac *corporis* damnum delabantur; quemadmodum tales *stupidi* homines *ut plurimum* *accelerata* morte expirant, qualem tormenta, *animum* & *corpus* per *dolorem* afficientia, *facile* provocare possunt, id quod respectu personarum, *ætate*, *temperamento*, *educatione*, *dieta*, *vitæ genere*, *ratione morborum prægressorum*, *hæreditariæ* dispositionis, *perpefforum casuum violentarum* &c. & *causarum* inde fluentium qualitate *facilius* evenire potest: ut propterea in *talibus* animadversionibus quælibet *prudens* disquisitio medica necessaria existat.

§. VIII.

Posteaquam hætenus *Sensuum internorum imbecillitatem* exploravimus & cum *tormentorum* tolerantia com-

paravimus, ita nunc *externorum* Sensuum defectus aliquo modo dijudicabimus; quo loco quaestio ventilanda erit, an *Cæci, Surdi & Muti* torturae submitti queant? De *cæcis* non multa occurrit dubitatio, unde *ut plurimum* a tortura immunes judicantur, siquidem illorum confessio de *patrata* crimine, aut *circumstantiis* illius admodum imperfecta & *dubia* creditur, hinc Criminalistæ tantum admittunt confessionem a *cæcis extorquendam*, quando factum quoddam pœna dignum, *illo tempore* commiserunt, *quo visu* legitimo præditi fuerant: *vid. Zanger. l. c. n. 48.* & quamvis plures casus contingere queant, in quibus *cæcorum* testimonium & confessio etiam per *tormenta* exquiri debet, tamen hæc circumstantia ad *medicum* forum haud spectat: Interim quidem *Cæci* annumerantur personis *miserabilibus*, juxta *Stryckium de Fure Sensuum diss. 2. cap. 1. n. 4.* ubi annotatur, quod *ob utranvis cæcitatem in jure aliquis morbosus dicatur*, unde concludi posset, quod si homines *morbosi* magnam *immunitatem* a tormentis habent, ea propter etiam *cæci* ab iisdem *liberi* esse debeant: *major calamitas* quidem & *naturæ potestate*, aut *artis ope* *vix curabilis* est cæcitas a *nativitate*, ea propter vero tales homines neque *deliri*, neque penitus *stupidi*, neque *exacte* valetudinarii sunt, testimonio illius a *nativitate* *cæci*, quem *Salvator* sanavit, qui de *præterito* suo statu aliqualem *rationalem* & *distinctam* confessionem tradere & rationem reddere potuit: quare *sola* cæcitas non per se *rationis impotentiam* & *corporis morbosam* qualitatem infert: ita *Œti* suas proferunt rationes, cur *cæcos* a *tortura* immunes haud declarent. *vid. Carpzov. l. c. n. 23. Stryck. l. c. cap. 5. n. 13. 14. Wildvogel de arbit. Judic. circ. tort. c. 7.*

§. 9. p. 44. 45. propterea vero non penitus circa cæcorum dijudicationem Medicorum sententiæ negligendæ sunt; etenim dantur cæci cum notabili rationis imbecillitate præditi, qui ob causas etiam morales propterea ad torturam subeundam inepti sunt; dantur etiam cæci, qui varias corporis morbosas calamitates una sustinent, sive capitis, sive pectoris, sive alterius regionis passionibus, ut propter talem complicatum statum ejusmodi subjecta, utpote valde afflictæ, miserabilia & valetudinaria, tormentis submitti haud queant: interest itaque, ut Medicus cognoscat, inquiret & referat, quæ fuerit origo, causa, duratio, qualitas, connectio &c. cæcitatibus, ut exinde conclusio formari queat, an talis homo idoneum torturæ subjectum sit, ut etiam Judex pro suo arbitrio agnoscere queat, quantum de tortura talis subjecti expectare queat, ut finis sufficiens obtineatur, ne frustra grave tale medium & subsidium suscipiatur & exerceatur: Proinde notandum, quod Cæcitas comparate sæpius arduas & magni momenti causas morbosas completatur, si ex accidenti eadem obtigit, quæ plures morbosas afflictiones inferunt, ut propterea cæcis hominibus communia multa adminicula deficient, quæ ordinariæ sanitati emolumento & subsidio esse solent, velut motus corporis, labor, delectatio animi cum sensu visus acquirenda, siquidem hic sensus inter externos optimus censendus est: quare ob horum adminiculorum defectum ferme plurimi Cæci nunc plus, nunc minus interim semper aliquatenus valetudinarii sunt, quorum statum sanitatis labascentis, aut destructæ Medici omnino cognoscere debent atque dijudicare: quando itaque cum Cæcitate etiam cerebri labes & morbosa constitutio conjuncta est, tunc tortura talibus subjectis adjudi-

judicari *haud* potest, quoniam sub præsente Cæcitat^{is} afflictione, vel *nuda territio* in *debilibus* talibus personis *gravissimam* alterationem causari potest; siquidem affectus *capitis & cerebri* *haud magnam animi* commotionem, qualis cum *torturæ* annunciatione succedit, tolerant; Et si cæcæ personæ aliàs & *communiter debiliū* sunt virium, ita eo minus *regulæ artis Medicæ* permittunt, quo tormenta facile illis adhibeantur; quoniam vero *nulla* regula est sine exceptione, ita quidem Cæci possunt fieri & esse homines, qui quoad reliquam *sanitatis* œconomiam *vegeti & robusti* esse possunt, quos vel *judex* agnoscere, vel *medicus* explorare & dijudicare debet, *an & quomodo* tormentis subeundis *habiles* esse queant: præcipue vero advertendum est, an cæcitas a *variolis* orta, quæ frequenter si in *utroque* oculo præsto fuerit, *mentis imbecillitatem* conjunctam habet; aut an a *contusione & violentia* capiti illata originem traxerit, an a *philtro & veneficio* orta sit, an ex affectu *phrenitico, melancholico* nata &c: in *qualibus* casibus *tortura* locum *haud* invenit, quoniam subjecta utpote aut *plene*, aut *semi delira & valetudinaria* declaranda sunt, in talem censum venit *Cæcitas post surditatem*, quæ *qualificatæ* conditionis est, qualem *Bartholinus Cent. 4. Ep. 40.* describit, aut *Cæcitas post convulsiones*, qualem enarrat *Platerus obs. Lib. 1. p. 102. Hildanus Cent. 5. obs. 5. Hagendorn Cent. 1. hist. 17.* aut *Cæcitas post terrorem &c. conf. A. N. C. dec. 3. an. 5. 6. obs. 28,* aut *Cæcitas ex casu ab alto* juxta *Salmutb. Cent. 3. obs. 42. ex veneno* secundum *Tulpium Lib. 1. cap. 31. ex vulnere in occipitio* ex *Marc. Donato Hist. admir. lib. 2. ex colapso orta* vid. *Amatus Lus. Cent. 7. curat. 44. Zac. Lus. Prax. admir. Lib. 1. obs. 52. ex nimia sternutatione* *Hildanus Cent.*

Cent. 1. obs. 24. ex cerebri commotione id. Cent. 5. obs. 8. quibus testimoniis & diversis Cæcitatibus causis probare volumus, quod *torturæ* qualitas *longe alia* subiecta requirat, quam quæ *tali* affectu comprehensa sunt, siquidem *eiusmodi* Cæcitatibus species & subiecta partim per *morales*, partim per *physicas* causas gravissime, adeoque cum *magno sanitatis* detrimento alterari possint, si in iisdem *tortura* suscipitur.

§. IX.

De *Surdis* ac *mutis* nunc occurrit quæstio, an *torturæ* subijci queant; quæ de iisdem judicant Jcti *Tabor l.c.n. 29. Matthæi de Criminibus l.c.n. 11. Carpzov. qv. 118. n. 21. seq. Stryck. de Fur. Sens. disp. 4. c. 5. n. 26. Wildvogel cit. disp. c. 7. n. 10. p. 45. Brunnemannus l.c.n. 33. Struv. de Fure miserabil. Part. 4. c. 3. §. 5. Frölichsburg l.c.n. 3. Blumbacher l.c.n. 13. p. 128. Bocer tr. de quæst. c. 14. n. 13. & ex P. Zacchia* ipsissimis verbis *Löw. l.c.* qui tamen hunc authorem non nominat: quorum aliqui ad confessionem *fide dignam* præstandam *minus sufficienti* intellectu prædita talia subiecta declarant, adeoque illa ad *torturam* subeundam *inepta* dijudicant; ubi præcipue ad *taliam* subiecta animum advertunt, quæ *a nativitate simul* surda & muta esse deprehenduntur, de quibus judicant, quod ut plurimum *velut mente capti* homines agnoscendi & tractandi sint: licet de reliquis, qui ex *alio accidenti* talem defectum auditus & loquelæ nacti sunt, aliter sentiant, *variosque modos* commendant, quibus exquisitio & confessio a talibus personis obtineri queat; qui tamen ut plurimum valde *æquivoci & dubii* existunt, in quorum dijudicatione propterea *singulari* prudentia opus est: imprimis vero de
illa

illa circumstantia quæstio movetur, an quidam homines surdi & muti simul sint, qui status semper gravior existit, quamvis non semper aut tantum surdi, aut solum muti imbecillitate rationis laborare soleant; neque etiam semper simul a nativitate muti & surdi sunt homines. vid. exemplum de muto XII. annorum a nativitate, non antea surdo Panarolus Pentecoste 4. obs. 17. Interim non desunt etiam casus, ubi vel soli surdi, vel nude muti mentis infirmitate præditi esse observantur; ut propterea in surdorum & mutorum dijudicatione Medicorum consilio iterum opus sit: deinde vero præcipua illa quæstio medica ventilanda obtingit, an homines à nativitate & surdi & muti, pro semi aut quasi deliris agnoscendi sint: quo loco reminiscimur effati P. Zacchiæ lib. 1. tit. 2. qv. 8. n. 1. de mutis & surdis peculiaris consideratio instituenda est: neque enim sub amenitium aut fatuorum numero videtur nos illos recte comprehendere posse, neque tamen sano judicio illos esse vere affirmari potest: in ambiguitate hac idem author tamen judicat, quod talia subjecta aliquali judicii defectu laborent: quam ob rem observatio medica testatur, quod frequentioribus exemplis confirmari possit, mutos & surdos a nativitate satis notabili rationis imbecillitate laborare, quæ ob applicationem torturæ tanto magis & facilius confundi, augeri & perturbari potest, quoniam hominibus accidentia, corpus valde affligentia, magnam afflictionem moralem causari solent, id quod tanto magis in talibus subjectis obtingit, quæ infirma & impotenti ratione laborant, quibus talia, de quibus recte judicare haud possunt, tanto certius & vehementius multam calamitatem & mentis perversionem facessunt; testimonio illorum casuum, quando imbecillioris

mentis subiecta jocosa tantum animi vexatione afficiuntur, unde *perversæ* indignationes, angores, metus aliæque *confusæ* mentis operationes oriuntur; id quod tanto certius in subiectis *præsentis* animadversionis evenire potest: & licet non omnia subiecta a *nativitate* furda & muta, uno eodemque gradu *infirmitatis* mentis laborent, tamen *omnibus aliqualis*, etiamsi *lenior* fuerit, *imbecillitas* rationis adhæret, ob quam *verus* *torturæ* scopus expectari *haud* potest, ut eapropter magis *frustranea* tormentorum adjudicatio & applicatio prædicenda & expectanda sit: quod vero surdos & mutos concernit, qui ex *morbosa* quadam causa, aut *violento* accidentali modo in talem afflictionem inciderunt, tunc quidem subiecta quædam *horum qualitatium* nonnunquam occurrunt, quæ quoad *animum* valde *malitiosa* & *callida*, quoad *corpus* vero satis *robusta* & *sana* sunt, de quibus & *Judex* & *Medicus* cognoscere possunt, quod *apta* satis ad *sustinendam* torturam existant: proinde vero *Medicus* inquirere debet, ex qua *causa* & surditas & aphonia originem traxit, siquidem variæ causæ, hosce *defectus* inferentes, multum ad *rationis* & *sanitatis infirmitatem* contribuunt, adeoque subiectum *mente* & *corpore valetudinarium* reddunt, in quo *tortura* *haud* facile discernenda est; tales causæ imprimis sunt, quæ *Cerebrum* valde affecerunt, velut phrenitides, contusiones, vulnera, depressiones cranii, variolæ, convulsiones, deinde etiam *philtrea*, *veneficia* &c. quæ communiter *debile* & *morbosum* corpus post se relinqvunt: & quamvis nonnulli ad varia *artificia* confugiant, quibus procurare volunt, ut *surdi* aliorum *interrogationes* intelligere & ad easdem *respondere* queant, qualia passim allegantur velut a *Braunio* in *Pbi-*
loco-

locopho, vid. Camerarius in Sylloge Memorabil. Cent. 2. part. 71--78. A. E. L. An. 1701. M. Majo p. 194. A. 1687. M. Octobr. p. 501. A. 1683. M. Majo p. 197. A. 1712. M. Aug. p. 349. 351. Tulpius Lib. 1. c. 41. de muto loquente. Paræus Opp. Chirurg. lib. 22. c. 5. A. N. C. Cent. 1. p. 233. app. tamen illa in ejusmodi personis, quæ sub inquisitione stant, & quibus veritas per rigorosam quæstionem extorquenda, non facile cum exoptato successu adhiberi possunt, quoniam malitiosa renitentia in iisdem etiam expectanda est: ex singulis hisce annotationibus facile liquet, quod in Surdorum & Mutorum exploratione, an ad torturam, habiles sint homines, iudiciorum & peritorum Medicorum cognitio & decisio ut plurimum admodum necessaria existat: quo loco adhuc monemus, quomodo tali extremorum sensuum labe ac defectu afflicti homines, communiter in moribus valde corrupti, suspicaces, aliquando insidiosi, malevoli, malitiosi, astuti & in varia simulationis ac flagitii specimina proni existant, ut de iisdem etiam commune aliquando valeat dicterium, es wären diese die schlimmsten Leute, welche Gott mit dergleichen Leibes-Mängeln bezeichnet: Unde non sufficit, si furdus & mutus scripto respondere potest, quod propterea ad tormenta subeunda habilis existat; neque medica æstimatione valet consequentia, quod talis homo etiam torqueri queat, cum propter sanum intellectum testamentum condere possit, qualem argumentationem Carpzovius format l. c. n. 22. & Blumblacher l. c. nam inter utrumque actum ejusque circumstantias magnum versatur discrimen: neque quidem hic necesse ducimus rationes plenius allegare, cur furdi & muti aliquando integra ratione privati sint, quoniam ob eandem mentis confusionem a

tortura liberi sunt, five causa *physica* hæreat in *genere nervoso*, five in *mala & præternaturali* conformatione & dispositione partium: illud præcipue annotare & allegare, imo *demonstrare* convenit, an etiam furdi & muti ob *mentis* ad fubeundam *torturam sufficientem* quidem capacitatem, attamen ob aliqualem notatu dignam *corporis & sanitatis* conjunctam adversam & *valetudinariam* dispositionem, habiles & *idonei* sint; ad quam quæstionem decidendam, etiam *speciales* casus occurrentes, quoad *peculiares* circumstantias dijudicandi sunt. Et quoniam malitiosi homines se etiam *mutos simulare* possunt. *vid. D.D. Præsidis Jurisprud. med. Vol. I. cap. X. §. 13. lit. a.* ita ad vitandam hanc fraudem & deceptionem cautela & prudentia opus est.

§. X.

Præterea dantur etiam homines, qui quidem *comparate sani* videntur, sed qui ob certam *corporis constitutionem* ab acerbiori aut *majori* torturæ gradu immunes existunt; ejusmodi subiecta sunt admodum *obesa & pingui* corpore prædita, quæ licet nonnunquam *athletice sana videntur*, tamen *repentinis & multiplicibus morbofis* incommodis obnoxia sunt: quibus *funiculi* haud applicari & quæ nec ad equuleum & *scalam* duci, nec membris *extendi* possunt & debent; sicut hujus considerationis quadantenus *Fort. Fidelis Lib 2. Sect. 3. c. 3. p. 251. & Zacchias Lib. 6. tit. 2. qv. 4. n. 14.* reminiscuntur; interim *territio & forcipum* applicatio in iisdem locum invenit: quoniam vero *fidiculæ* juncturas valde *lædunt*, *dolores* magnos inferunt, *cruentationem* satis magnam causantur, ita in ejusmodi corporibus *pravos effectus* producere possunt, videlicet

delicet in affectis partibus periculosas humorum *stases*, tumores admodum suspectos, *inflammationes* valde *intricatas*, *repentinam sphacelationem*, ut propterea & *medici* & *judices* de iisdem justum semper *metum* habere debeant: id quod tanto magis valet in subjectis distincte *valde pletboricis*, de calido *temperamento* participantibus; in diæta *spirituosa* viventibus, & frequentioribus *inordinatis* sanguinis commotionibus *orgasticis*, *congestoriis* & *eluctatoriis* expositis: neque talia subjecta violentam super *scalam extensionem* sine *vitæ* & *sanitatis* dispendio patiuntur, quoniam illa in tam succulentis personis, in quibus *fibrarum morricium* vis valde *impedita* & *debilitata*, nec non a *nimia pinguedine* accumbente & *aggravante* perquam *labefactata* est, facile perniciosas partium *atonias*, funestas humorum *stases*, subitaneas illorum *corruptiones* causatur, aut *lethiferas* sanguinis perruptiones & *extravasationes* infert, quales *fatales* effectus tanto *citius* ingruunt, quo magis tales *perniciosæ* alterationes *pectori*, aut *capiti vicinæ* existunt, quemadmodum *communiter obesi* tales homines in *pectore* & *capite* aliquas molestias experiuntur, velut *asthmata*, aut *oppressam* respirationem, *angustias*, *dolores capitis*, *vertiginosas* perturbationes & *diversas alias capitis afflictiones*, nec non *colli incommoda*, quæ a *tormentis* inflictis excitata, aut *exacerbata* eo *perniciosiores* effectus habere solent: tanto *minus* vero cujuscunque gradus *tortura* convenit *obesis*, *animo* valde *sensibilibus* & proximius in *apoplecticos* & *suffocativos* affectus pronis, in quibus ob vehementer *angentes* & *indolentes* qualitates facile hi affectus cum *funesto* eventu invadunt: quemadmodum *obesi* homines alias *communiter* in *tales* &

similis qualitatis alios *morbosos* affectus inclinant: neque hoc loco peculiarem *attentionem* meretur *distinctio relationis* ad *capacitatem* subeundi *fatales* tales affectus, inter obesitatem a *nativitate* & *adventitie* præsentem, quoniam omnes obesi variis *periculosiss* pathematibus obnoxii sunt: cujus moniti *Zacchias* etiam *l.c.* mentionem facit. Deinde quoad homines *breviori* & *crassiori collo*, non *dicke*, *furk*, und *untersehten Hals*, aut *thorace arctiori*, compressiori & breviori aut *depresso sterno* præditos, circumspectio tenenda est, ne *promiscue*, aut *facile* illis *tortura* adjudicetur & adhibeatur: etenim tales homines in *suffocationem*, *anginam*, *Hæmoptysin*, *inflammationes* pectoris, nec non in *catarrhum suffocativum*, *phthysin*, alios *subitaneos* & valde *periculosos* colli & pectoris morbos inclinant; præinde etiam ob pressionem sanguinis *intra caput*, ob *difficilem* & variis *impedimentis* obnoxium *refluxum* sanguinis a *capite* intra *cor*, in graves *capitis* affectus propendent, velut in *Hemiplexiam*, *apoplexiam*, *vertiginem* variæ *intricata* qualitatis: præterea talia subiecta *semper* sunt *asthmatica*; quam ob rem tormenta magnum *angorem* & *dolorem* causantia, nec non *perturbatum* motum sanguinis post se trahentia, qualia præcipue *secundi* & *tertii* gradus sunt, ipsis *haud* sunt adplicanda: quid quod in *nonnullis* subiectis ex *individualibus* rationibus & respectibus *judicio Medici* opus est, quando *ipsis* aut *verbalis*, aut *realis* *territio* adhiberi & admitti debet, quoniam in iisdem magnæ *commotiones animi* & conjunctæ *perverse* alterationes *corporis* æque facile *repentinos* & *funestos* affectus causari possunt, quorsum præcipue contribuit, si iisdem *Tortura* indicatur: *conf.* de reliquo de hac circum-

stan-

stantia *Zaccbias l.c. & Fortunatus Fidelis l.c. cap. 3. p. 235.* & quando nonnunquam quibusdam *ita constitutis* subjectis *tortura* admittitur, attamen *signa* quædam recensentur, quæ in iisdem observanda sunt, ex quibus judicare licet, an ob *fui corporis* rationem *periculum* aliquod immineat, ut ea propter *tortura* *suspendi* debeat; nihilominus *semper dubium* subest, an non tale quid evenire queat & si evenit, totus *torturæ* processus aut *anceps* & evanidus, aut plane *frustraneus* & inutilis, aut *suo scopo* privatus sit, hinc in hac etiam *circumstantia* prudentia opus est.

§. XI.

A Tortura immunes sunt Fæminæ, *quamdiu Mensum* fluxu laborant, (*conf. Zaccbias lib. 6. tit. 2. qv. 4. Ammanni Medic. Critic. Cas. 19. disc. 19. n. 3. p. 159.*) qui vero quando desinit, iterum illas, si *non alia* obstat circumstantia, tormentis subjicit: quemadmodum enim huic Mensum negotio *animi* afflictiones & *patheticæ* commotiones, velut *angor, mæror, terror* &c. valde *insensæ* sunt, tales vero motus *animi* cum comminatione & adjudicatione Torturæ in fæminis *perpetuo* cohærent, ita non modo *ante* Torturam, quando hanc *anxie* & extreme *abhorrent*, sed & *sub eadem*, graves *alterationes* illius fluxus *certius* imminet, dum in quibusdam pro ratione subjecti *subitanea* & valde *perniciosa* ejusdem *imminutio*, nec non *suppressio*, sequitur; Unde eximia *sanitatis offensio* oritur, quæ in *sensibilibus, plethoricis* & de *calido* temperamento participantibus fæminis quandoque in *repentinos funestos* eventus & effectus transit; qualia multa exempla ab observatoribus allegantur, quando videlicet a *terrore* magno, aut *mærore* profundo, Menses *subito suppressi* fuerant, velut sunt affectus

fectus *synoptico-cardialgico-suffocativi, convulsivi, apoplectici, hemiplectici, inflammationes* summopere periculosæ, *spasmi fixi, contracturæ, colicæ convulsivæ, pathemata hysterica convulsiva* lethalia, *febres valde acutæ, phrenitides, mania & similis* qualitatis aliæ *intricatæ & interdum plane incurabiles* morbosæ afflictiones: in aliis facile superveniunt *chronici morbi & tanto magis corrupti, complicati, refractarii*, quo *majoris* momenti & efficacisë causa est, quæ *Menstruum fluxum turbavit*; quales morbi citius & facilius in *deteriorem*, quam *meliolem* convertuntur statum: imo *dolor, cruciatus, suspiria, clamores, angoresque* cum tormentis conjuncta facile *Menses* retinent & *pertinaces congestiones* in *hypochondria, ad splenem, ventriculum, intra pectus & caput* convocant, unde affectus *hypochondriaci, splenetic, melancholici, cardialgici, ad vomitum cruentum* aliasque *vicarias & ex insolitis locis eluctantes* Hæmorrhagias spectantes æque *refractarias & ægerrime* curabiles, originem trahunt: nec non vel *major* torturæ gradus, vel *fortis* dolor *gravissimas* commotiones sanguinis invitat, ut propterea *stupenda & ferme lethalia* profluvia sanguinis *uterina* in fæminis *plethoricis calidique* temperamenti metuenda veniant; vel evenit etiam, ut ob *impetuosam* talem commotionem *amplior* vasorum sanguiferorum in *utero* eruptio oriatur, cum qua deinde diuturnæ & velut constantes & *incoercibiles cruentationes*, aut suspectæ *corruptiones uteri* aliquando conjunguntur: quare pro *sanitate* fæminarum observanda tutius est, si dictata tortura fæminis *aliquot* diebus *post* cessationem *Menstrui fluxus indicetur & applicetur*: Ita etiam cum *altera* specie Hæmorrhagiæ, videlicet *Hæmorrhoidibus* procedendum est: loquimur vero
non

non de illis, quæ multas *morbosas* afflictiones & *anomalias* complectuntur, sed quæ in *regulari* qualitate constitutæ, *sanitatis medicina* in talibus subjectis, tanto magis si exquisite *salutiferæ* & *periodicæ* in iisdem existunt. Cum enim *tales* Hæmorrhoides *valde* mobiles, *mutabiles* & in *ataxiis* pronæ existant, subinde etiam *levioribus* causis & alterationibus *obtemperent*, tanto magis vero *parbeticis* animi commotionibus pressopede & *celeriprogressu* auscultent, ita eo *certius* & *periculosius* *damnum* iisdem subjectis imminet, quando vel *prima* vice *fluentibus* Hæmorrhoidibus, vel *proxime* accedentibus & imminetibus, vel de reliquo sub *quolibet fluxu* & *successu* illarum, *Tortura*, in *quocunque* fuerit gradu, siue *verbalis*, siue *realis* indicatur & administratur, quoniam conjuncta *eximia mentis* afflictio, nec non *dolor* corporis, magna *alteratio* motus sanguinis, vehemens *offensio motus hæmorrhoidalis*, aut præcocia & ardua *morbosa* specimina, aut consequentes *chronicos* pertinaces affectus causantur, quos longa serie haud enarrabimus, quoniam passim in Hæmorrhoidum *suppressarum*, *anomalicarum* & alia *perversa* qualitate præditarum explicatione allegatæ prostant: illud vero hoc loco sciendum, quod *motus hæmorrhoidales*, hac causa turbati, *peffimæ* qualitatis existant, dum simul *efficacissimum* influxum *moralem* æq; ac *physicum* in subjecta habent: eam ob causam *Torturæ actualis* significatio & applicatio *tamdiu* differenda est, donec *periodus hæmorrhoidalis* transiit: & hæc modo traditæ annotationes & circumstantiæ tanto magis in *Fæminis* observandæ sunt, quæ vel *simul Mensium* & *Hæmorrhoidum* fluxu, vel *alternative* illis laborant; quippe quæ *citius* & *facilius* multis periculis subjici solent, id quod multis locis *D. D. Præses* in tract. de Hæmorrhoidibus demonstravit.

§. XII.

Nunc in ordine ratio habenda *Valetudinariorum*, five ex morbosa afflictione *infirmorum*, quos ipsi etiam J^Cti sub certa limitatione a tortura exemptos esse judicant: unde *Tabor l. c. §. 29.* dicit: *Valetudinariis excusationem Dd. indulgent, qui tali scilicet morbo laborant, qui torturæ vim non fert: conf. Carpzov. qv. 118. n. 46. Brannemann. l. c. n. 27. Matthias de Crim. n. 10. Zacchias l. c. n. 7-14. præc. n. 15.* ubi ait: *Sed neque valetudinarii & debiles funis tormento apti sunt: cum utrique præ imbecillitate facile possint deficere: facile item est eos novis ægritudinibus ex ea violentia prebendi, non sine manifesto vitæ dispendio: sed quinam ad hunc effectum debeant dici debiles & qui valetudinarii non ita in promptu est: signa equidem ex quibus valetudinarii deprehendi possunt, jam percurri Lib. 3. tit. 2. quæst. ult. n. 7.* Sed in hac ipsa re judicis arbitrium requiri non est dubium, quod requisita Medicorum sententia ferre debet. *Clasenii in art. 59.* verba sunt: *& hoc extenditur ad alios valetudinarios & infirmos, qui vel omnino non sunt torquendi, vel ita leniter, ut nullum inde vitæ aut corporis sentiant periculum: Beyer delineat. Fur. Crimin. art. 59. n. VI. Fort. Fidelis l. c. cap. 6. 7. 8. 9. Löw. l. c. §. 319.* quo loco J^Cti & Medici rationem habent morborum curabilium & incurabilium & in eo consentiunt, quod subjecta durante morbo tormentis affligi non debeant, ne afflicto detur afflictio, neve præsentī morbo inde majus accrementum & periculum accadat: quare tam diu expectandum est, donec morbus superatus fuit & necessariae vires rediere; quare *Blumblacker l. c. n. 14. p. 129.* *Carpzovio* contradicit: qui posterior judicat, quod valetudinarius territione affici queat: ille vero dicit: es seynd aber
die

Die Jura in solchen Fall zugegen, als welche wollen und verordnen *ut torquendus saluus maneat, vel innocentia, vel supplicio.* Ludovici in der Einleitung zum Peinl. Proceß c. p. §. 47. dicit: Wann der Inquisit mit Leibes-Schwachheit be-
laden, oder verwundet ist, muß die Peinliche Frage bis zu er-
folgender Wiedergenesung, wann dazu Hoffnung vorhanden,
verschoben werden, *conf. Frölichsburg l. c. n. 6. p. 202. ubi*
scribit: Blumblacher art. 46. n. 14. lehret, daß so lang einer
Kranck liegt, so lang soll er nicht torquirt werden: jedoch ist
diesfalls das Judicium Medicorum nicht zu verachten, sondern
bey allzu lang anhaltenden Kranckheiten, das Gutachten von
Schwehr- und Gefährlichkeit der Kranckheit einzuholen:
Vario itaque modo & ob diversas rationes Medicorum judi-
cia sunt requirenda, primo ut inquirent & decident, an
morbus sit verus & non simulatus, deinde in quo gradu
consistat, porro an sit curabilis, præterea si curatus est, an
subjecta sufficientibus instructa sint viribus, ne periculosa
Recidiva metuenda sit & denique si morbus plenarie curari
haud potest, an subjecta mitiorem & qualem torturæ gra-
dum, sine eximio vitæ damno sustinere possint: etenim
in talibus valetudinariis hominibus, qui perfecte curari ne-
queunt, Carpxovius l. c. n. 47. comparatam torturam ad-
mittit, cum quo Ludovici consentit, quando sentit l. c.
ist aber keine Hoffnung (videl. seiner Wiedergenesung) muß
man die peinliche Frage dergestalt mäßigen, damit der Gefan-
gene dadurch an seinen Leben keinen Schaden leide: *conf.*
Anmerkungen in Cap. X. Brunnemann. Anleit. zur vor-
sichtigen Anstellung des Inquisit. Proceß. §. 2. p. 352. Con-
sultum itaque est, ut etiam in tali casu & necessitate mo-
nente & adhortante Harprecht Respons. 28. n. 25. 26. Medi-
corum consilia & judicia pro regula feligantur & observen-

tur: Ejusmodi *infirmi*tati & *morbosæ* constitutioni annumeranda est *propensio singularis* nonnullarum personarum in *animi deliquia* sive *Lipothymias*, quæ quibusdam admodum *familiaria* sunt, ut ob *morales* & *physicas* causas in eadem *facile* delabantur: talia subiecta & *animo* valde *sensibilia* sunt, quorum supra §. 3. & 4. mentio facta fuit, quæ subinde quoad *corporis* statum ut plurimum *imbecilla* & *valetudinaria* existunt: quæ *Lipothymia* dum *animo* & *corpori* magnam *alterationem* conciliant, semper ad *deteriorem* statum disponunt: ut *perennis* metus subsit, quo talia subiecta, aut *torturæ comminatione*, aut *actuali applicatione* afflicta, facilius in *gravius* sanitatis *damnum* incidunt: hinc *circumspectio* & *judicio Medici* opus est, etiam si quædam subiecta quoad *externum* corporis habitum *sana* videantur: præcipue *cautela* observanda est in hominibus valde *pletboricis*, in *vehementes* & *ominosas sanguinis* commotiones, nec non *salutarium* & *necessariarum* evacuationum *turbas* pronis, in quibus *Lipothymia*, ex causis *fortius animum* affligentibus natae, *periculosiores* effectus habere solent: & si quæ *circumstantiæ* occurrant, vel *minoris* lipothymia gradus, vel paulo *firmiter* roboris corporis, vel reliquæ *mediocris sanitatis* &c. tunc semper *lenior* etiam *torturæ* gradus admitti, insuperque *circumspectio* illa observari debet, ne sub *tortura* *gravior* ingruat *Lipothymia* gradus, qui in certis subiectis in *synopticos*, *suffocativos*, *apoplecticos* aliosque, si non *confestim* funestos, tamen *periculosos* & valde *intricatos* affectus degenerare potest, ut propterea *periti* medici & *æqui* iudices, semper *sinistros* tales effectus, sub quibus *finis* *torturæ* *annihilatur*, ante oculos quasi positos habere & annotare debeant.

§. XIII.

Quando vero jam seorsim *certos morbosos affectus* consideramus, qui peculiarem *conciliationem* cum *Tortura* administratione merentur, tunc mox sub animadversionem vocamus *Morbos Convulsivos*: *Gravitas* talium affectuum *JCtus* permovet, quo subjecta, cum iisdem afflicta, certa cum limitatione a *Tortura immunia* declarent: Sicut itaque *diversi* sunt horum morborum *gradus*, ita *diversa* formanda sunt *judicia*: dantur enim affectus convulsivi, *rationem* valde *infatuantes* & *corpus* nimium *enervantes*; dantur etiam, qui in *lethales* exitus propendent, dantur qui *caput* & *pectus* nimium affligunt, adeoque *apoplecticos*, fatales *syncopticos* & *suffocativos* affectus inferunt & minantur; in quali casu *ne quidem territio* locum invenit, ne occasione *torturae*, quæ medium *eruen*di *veritatem* esse debet, *vita periculum*, adeoque velut *pæna* infligatur: non quidem hoc loco *de illis* nobis sermo est hominibus, qui tales morbos *simulant*, ad quos præcipue advertit *Wildvogel* l. c. §. 7. p. 42. in quali casu absolute *Medicorum* cognitio conferenda est, quoniam hominum *malitia* adeo versuta est, ut facile quoad plurimas circumstantias talem morbum *fingere* queant *conf. D. U. Præsidis Jurispr. Med. Tom. I. Part. I. c. 12. §. 6. lit. g. & cap. 10. §. 8. lit. a.* ubi multi casus & authores allegantur, qui simulatae *Epilepsiæ* mentionem fecerunt: *conf. Bresl. Gesch. 29. Vers. p. 222.* neque etiam hac occasione *Lunaticæ Epilepsiæ* mentionem injicimus, quæ perinde ita qualificata est, ut facile ab illa, forti commotione *animi* & magno *dolore* corporis excitata, *gravissima* damna oriri queant: si itaque in rebus *dubiis* *JCti* *mitiorem* seligunt sententiam, ita in hac observatione, quæ *non du-*

bia & fallax est, rectius tortura omittitur, quam admittitur; unde etiam illa præcautio haud multum valoris continet, (quam profert Brunnemann in der Anleitung zu vorsichtiger Anstellung des Inquisitions-Processes cap. X. §.6.) quod talibus epilepticis lunaticis tortura non tempore eminentium mutationum lunæ adhibenda sit, quoniam talis epilepsia omni tempore, gravi terrore & angore, in quem ejusmodi subiecta admodum prona sunt, aut magna corporis afflictione, excitari potest: hinc talia etiam subiecta apta ad torturam habenda haud sunt, in quibus magis malus successus metuendus, quam bonus sperandus: siquidem alias tam fonticus actus, qualis tortura existit, haud frivole suscipi debet: subiectis itaque vera Epilepsia laborantibus, ultra territionem verbalem haud tortura competit, quoniam motus convulsivi illam communem indolem servant, ut levem causam irritantem sequantur: quare communis medicorum consultatio in præservatione motuum talium est, ut subiecta in accurata animi tranquillitate conserventur, proinde omnes sensibiles afflictiones a corpore avertantur &c. quæ circumstantiæ cum torturæ indicatione & administratione plane non congruunt: & licet Carpzov. l. c. n. 50. Hertius Respons. 84. Besoldus Conf. 200. Harprecht Conf. 28. Ludovici in art. 59. C. C. C. (cujus verba sunt: de Epilepticis difficilior est quæstio: Sed tamen & hoc firmum manet, torturam ipsis in totum non esse remittendam propter utilitatem, quæ ex detectione criminis in rempublicam redundat: nos vero interloquimur, quodsi in tali casu omnis apparatus & usus torturæ, ut facile fieri potest, frustra succedat, ubi illa expectata utilitas? interim hic ante omnia consulendi sunt medici, eo-

rumque iudicium sequendum & juxta hoc dijudicandum, & quibus tormentis ejusmodi homines sint subjiciendi) addimus Beyerii commentationem in b. art. n. VII. quod si torquendus epilepsia laboret, tortura moderatius instituenda, & impr. superveniente malo epileptico finienda; nec non Kressii verba in eundem articulum: De Epilepsia difficilior inspectio esse dicitur: ultra primum gradum contra epilepticos vix proceditur: sic & a nostro ordine juridico tantum pollicum compressionem hoc casu admissam fuisse meminimus: interim malo Epilepsiae superveniente in tortura, illa remittenda; (Sed quæ inde utilitas) & si non satis peracta, differenda est: Si itaque una aut altera vice quidam homines convulsivis motibus subjecti fuere, tunc verbalis & realis tortura eosdem non modo ulterius invitare, sed & tanto magis exacerbare & confirmare potest: quod vero etiam soleat, id probamus ex illa communi observatione, quod convulsionibus excitandis, accelerandis & confirmandis nihil magis satisfaciat & contribuat, quam aut subitaneus aut eximius affectus animi patheticus, aut sensibilis dolor, corpus semel morbosum magis affligens, utrumque in Torturæ universo processu contingit; quoniam itaque illis præcautionibus, a Jctis prolatis, sufficiens experientia deficit, videlicet quod unquam verè epileptici torturæ aut primum, aut secundum gradum cum desiderato successu & effectû sustinuerint, & tantum quædam consilia surrogantur, quæ tota sua indole ambigua & fallacia sunt, hinc medicorum judicia & nostra etiam momenta majoris ponderis sunt: neque in hac præcautione pro avertenda ullum valorem habet, illa nonnullorum Jctorum consultatio, quasi medici ad præcavendam Convulsionem apta remedia

media exhibere adeoque subjectum ad *Torturam* subeundam præparare queant, (*conf. Brunnemann. Anleitung zum Inquis. Process. X. n. 6. p. 36.* cujus verba: Hernach ist nöthig, daß dem Inquisiten vor der Peinigung ein præservativ von einem verständigen Medico eingegeben, und der, gestalt nach Mäßigkeit dieses Ubel zurück gehalten werde. *Stryck. in not. ad Lauterb. tit. de quæst. voc. Epilepsia. Harprecht Vol. 2. Consult. 87. n. 19.*) quia in nullius medici capacitate est, *tali* modo citra præjudicium sanitatis convulsiones præservare, quid quod res præstita difficillima est, sub optima & exquisitissima animi & corporis moderatione convulsiones videlicet *idiopathicas, habituales & frequentius repetitas* (nam quæ cum alio fontico morbo complicatæ sunt, *eo minus ullum* torturæ gradum admittunt) præservare posse: dum vero in personis de crimine & delicto commisso suspectis, multi animi motus & quidem fortes & constantes succedunt, siue fuerint *metus & angores* de subeunda pœna, siue curæ, ærumnæ & indignationes de innocentia statu, procedunt, ita vel hæc unica consideratio omnem efficacem usum præservantium talium remediorum, subinde etiam, excepta *leni territione verbali*, reliquum *actuale* Torturæ usum reclamant: unde quoad hæc meditationes *prudenter Medici* arbitrio plus, quam iudicis usu opus est: neque quidem Medici præsentia, quando *tali* affectui obnoxiiis tortura adhibetur, singularem opem promittit! etenim quando nunc ejusmodi affectus sub tortura imminet, tunc medicus quidem hoc indicare, sed *haud præcavere* potest, ut vel *desistat*, vel sua invasione in casu præsentis, cujus causa magnæ efficacis est, damnum eximium *sanitati* subjecti non inferat:

rat: etenim quando remedia *in illo puncto temporis* propinquantur, quæ convulsiones arcere & *præcavere* debent, si illæ jam accelerant ac *imminent*, tunc ut plurimum *proximus* paroxysmus *atrocius*, fortior & *periculosior* evadit: Si itaque ex observationibus medicis *certum* & *confirmatum* est, quod *mitiores* convulsiones *gravioribus animi* & *corporis* offensionibus *accelerentur* & *exacerbentur*, si *consilia* *Œtorum* in hac causa & hoc casu *dubia*, nec ullo casu *exoptati* successus confirmata, sed tantum *pragmatica*, aut etiam in *suppositione* constituta, *haud* vero *practica* sunt, si *Medici* id præstare *haud* possunt, quod *Œti* *velut fundamenti* loco in hoc casu ponunt; si secundum ipsorum *Œtorum* *præcautionem* & *metum* usus torturæ in talibus subjectis *ambiguus* est, tunc *facile* concludere licebit, quid a Tortura in *talibus* personis expectandum veniat: & ita *Zacchias l.c.n.8. Epilepticos* homines a tortura eximit *Fort. Fidelis l.c.cap. 7.* eosdem a *majori* tormentorum gradu *immunes* declarat; de reliquo ex hætenus annotatis & prolatis circumstantiis, relationibus & rationibus facile liquet, quod *mitior* etiam torturæ gradus in *epileptis* subjectis, paulo *robustioribus*, nihilominus valde & plus *dubium* atque *anceps* ad eruendam veritatem maneat medium, quam ut secundum *omnem* præcautionem *certus* quidam successus prædicendus & expectandus veniat: plures huc allegandæ rationes *medicæ* ex *prædictis* fluunt, & illis facile *perspicuæ* erunt, qui rite & perite intelligunt, quid *motuum vitia* in hominibus efficiant, quæ non modo *pertinacius* & impetuosius *continuant*, sed *constantius* *medica* auxilia eludunt & respuunt.

§. XIV.

Progredimur nunc ad *alios morbos*, qui in nonnullis individuis Torturam aut *absolute*, aut *comparate* respuant: inter illos mox *Februm* reminiscimur, quæ suo paroxysmo *præsentis*, omnem torturæ gradum haud admittunt, ubi nulla *Februm* species exempta est, siquidem *metus*, *angor* & *perturbatio mentis*, nec non gravis *dolor*, *læsio* & *extensio* corporis *legitimo* decursui *Febris* & *sanitatis* promotioni plane *contrariantur*, quales afflictiones tormentorum speciebus *essentiales* esse solent: neque etiam quisquam vel *Medicorum* vel *Œctorum* ita crudelis erit, ut tam *fontico* morbo afflicto, torturam adjudicet: *conf. Zacchias l.c. n.7. Fort. Fidelis l.c. cap.9.* quo loco producimus verba *Frölichii l.c. n.6. p.202.* Einige lehren, daß ein Febricitant am Erstern Tag torquirt werden könne: andere aber wollen, daß man das *Judicium Medicum* beobachten solle: & ita etiam est! etenim sine *Medici* *judicio* ne quidem de illa quæstione cogitare licet, *an Febricitantes torqueri* queant? id interim decidendum venit, *an febre chronica*, aut *intermittente* laborantes torturæ congruum subjectum constituent? quidam existimant, quod in intermittentiis *libero* aut *intercalari* die subjecta torqueri queant; nos iterum *negativam* sententiam defendimus: quoniam hæ *Febres* ullo modo *turbatæ*, aut *contumaces*, aut plane *periculosæ* evadunt: etenim sub illis *Febribus omnia* subjecta, *relative enervata* existunt, *tortura* vero hanc debilitatem *auget*, ergo *sanitati* & *processui febris* valde est *inversa*: *Febris* talis *legitimum*, *temperatum* & *regularem* decursum requirit, si ad *sanitatem* pertendere debet: *Tortura* motum & *typum* febrilem valde *pervertit*, offendit & *confundit*.

fundit, ergo febris decursum reddit præjudiciosum & perniciosum: Febris hæc liberam *fibrarum motricium* actionem requirit: tortura has *fibras lædit, extendit & enervat*, unde Febrem ipsam *turbat* ac *nocivam* eidem qualitatem affundit: Febris hæc *adæquatum* suæ causæ postulat motum sanguinis, Tortura vicissim valde *motum* hunc *exacerbat & perturbat*, unde decursum & *eventum* febris *funestum* facilius reddit; quare recte judicat Zacchias, quod in aptis subjectis *tortura intermittentes* in periculosas *continuas* conjiciat febres: & quoniam tales *intermittentes* febres facile *perversas* qualitates assumunt, *hasce* vero *tortura*, respectu *animi & corporis* facile provocare potest, ita *consultius* est, ut torturæ comminatio & applicatio *deferatur*, donec febris talis *cessavit*; servata illa *cautela*, ne *confestim* post illius abolitionem & cessationem tortura suscipiatur; quæ quia *animum & corpus* valde afficit & offendit, *motum* febrilem facile iterum excitare, *recidivam* periculosam causari, aut ob *gravem* hanc alterationem *periculosos & corruptos* affectus consequentes allicere potest: dicimus in hoc casu, quod tale quicquam efficere *possit*, quoniam aliæ causæ similiter *animum & corpus* valde afficientes, tale quicquam *actu* causari *solent*: neque etiam juxta *regulas artis medicæ* consultum est, ut *brevi post* superatam Febrem quandam *Continuam* Tortura admittatur, quo tempore *vires* adhuc sunt *debiles*, *viscera* sufficienti robore *destituta*, *humores* nondum plenarie defæcati, aut a *residuis* impuritatibus liberati, reliquæ etiam functiones *se- & excretoriæ* nondum in *justum ordinem* restitutæ, unde *aliæ* causæ, *mitius*, quam ex *tortura* metuendæ, efficaces, *animum & corpus* alterantes, vel *præcipites* & valde

periculosas Recidivas, vel alios *corruptos* morbos accerfunt: eam ob caufam pro diverfitate *gravitatis* Febris modo *major*, modo magis *reſtriſta* & limitata *mora* obſervanda eſt, donec *Tortura* in ſubjectis præſentis quæſtionis admittatur: Hiſce obſervationibus adhuc hanc annumeramus, an homines diuturna *Heſtica* Febre laborantes Torturæ ſubmitti ſecure queant? loquimur vero de *talibus* heſticis, qui aliquando *magis* vegeto & *vivaci* ſanitatſ gradu inſtructi eſſe videntur, quibus ſecundum *externum* conſpectum *lenior* torturæ gradus concedi poſſet: attamen *in genere* de *heſticis* ſciendum, quod ſecundum *communium* & *ordinariarum* cauſarum influentiam illi *repentinis* mutationibus non in *melius*, ſed in *deterius* ſubjecti ſint: id quod *tanto magis* de illis circumſtantiis valet, quæ ex *Torturæ* annunciatione & adminiſtratione *animo* & *corpori* ſupervenire ſolent: nam *Medici* non ſemper *ſpecialiſſimas* qualitates *cauſæ*, Heſticam provocantis, ſignificare poſſunt, ſiquidem aliquando illa ita comparata eſſe ſolet, ut *repentina* quadam ſuperveniente commotione, *ſubito* funeſtum exitum invitare queat ſoleatque, velut ſunt *vomicæ pulmonum* ſubito *perrumpentes*, *occluſi* viſcerum *abſceſſus* repente *eructantes* & aliquando ſimul *majorum vaſorum* ſanguiferorum *eroſionem* & lethalem ſanguinis *extravaſationem* inferentes; quales alterationes *ſub tortura* facile provocari poſſunt, ita ut ſub eadem *repente* heſticum ſubjectum, quod antea in *tolerabiliori* gradu conſtitutum fuerat, *vita* plane privetur: eam ob caufam *vere heſticis* Tortura adjudicari haud poteſt, *nifi hæc in ſola verbali ter-ritione conſiſtat*; ubi tamen in *quolibet tali caſu* periti *Medici* iudicium requirendum, quo cognoscendum eſt, an

an morbus *vera* sit *Hæctica*, in *quo gradu* hæc sit constituta, qualis sit *constitutio* subjecti, tam *ratione animi & morum*, quam *reliqui corporis*, siquidem *ex ejusmodi* & adhuc *aliis* titulis, articulis & momentis rationes satis *fundatæ*, eminentes & evidentes profluere possunt & solent, quo *minus* talibus subjectis, aut *minor* aut *major* Torturæ gradus admitti queat; ob id in *primis* hæcticæ febris *accessibus* *territio verbalis & realis* locum quidem invenit, haud vero in *majoribus* hujus morbi accrementis illa *secura* est, siquidem alias aut *in hæcticam inclinantes*, aut *actualiter* illa correpti homines *animo & corpore* valde *sensibiles* & *precipitibus* alterationibus obnoxii existunt, ob quam rationem eo *major prudentia* adhibenda est, quando *quæstio* proponitur, an Hæcticis *secura* Tortura decerni & adhiberi queat?

§. XV.

Ad *alios* nunc accedimus *Morbos* & in compendio de iisdem *judicabimus & indicabimus*, *an citra* vitæ eminens dispendium *Torturam* tolerant? In hac disquisitione vero *triplex* consideratio occurrit, videlicet de morborum *præsentium vehementi* gradu & statu, sub quo tormenta *nulla* adhiberi possunt, quia ipsa morbi *gravitas*, torturæ *vices* gerit, ut illi homines, qui in *mortis* portis & *summo* periculo constituti sunt, aut *delictum confiteantur*, aut *damno* animæ & *jaçtura* salutis reticeant: deinde *quæstio* occurrit, an homines morbis *incurabilibus* & per interval-
la *intermittentibus* ac *mitescantibus* detenti, torqueri queant? & denique an in quibusdam tortura *tam diu differri* possit & debeat, donec subjectum *pristinam* sanitatem recuperaverit: ubi nec de *ultima* hac *quæstione dubitatio*

occurrit, ni singulares *novæ & aliæ* interveniant circumstantiæ; *media* animadversio ex sequenti deductione erit decidenda: Si itaque homines *proxima* proclivitate in *apoplexiam*, morbos *suffocativos*, *hæmorrhagias* excedentes & *convulsiones*, aut similes alios *inclinant*, tunc tortura ipsis *actu* applicari haud potest, ni sub *certis* circumstantiis *territio verbalis* in talibus personis locum inveniat: Si quidam homines unquam vel *minori*, vel *majori apoplexia*, *paralysi* (*paralysi* tacta membra a tormento excludit *Fidelis l. c. c. 9. p. 243.*) *syncope*, &c. correpti fuere, nunc vero perpeffi hujus affectus varia fontica *residua* adhuc signa continent, *realis* tortura in iisdem *locum non* occupat: Si homines *vertigine* suspecta & caduca, *polypo cordis*, magna *struma*, *asthmate* valde *angente*, aut plane *spastico* (*vid. Zittmanni Medic. Critic. p. 354. seq. Cent. 1. cas. 2.*) *phtisi*, *eximia propensione* in *Hæmoptysin*, *Vomica pulmonum*, *spasmo diaphragmatis*, *obstructo hepate*, *scirrbo lienis*, *colica convulsiva*, affectu *hypochondriaco*, *melancholico*, morbo *hysterico*, (quoniam hoc affecto, facile ob torturam in *convulsiones uterinas* concidunt *vid. Ammannus in Medic. Critic. p. 158. discurs. 19. Cas. 19.*) *Hæmorrhagia uteri*, *Mensium* *gravioribus vitiis*, *nephriticis* pathematibus, diuturno & cum multis *spasminis* conjuncto *fluore albo*, *spasticis* motibus *vesicam urinariam* valde affligentibus, *scorbuto consummato*, *contractura & aridura* partium, morbis *obscuris*, at tamen *intricatis*, *ulceratione* partium *nobiliorum* internarum, *dysenteria*, *diarrhæa chronica* & multum enervante, frequentioribus & valde *vires* exhaustientibus *Hæmorrhagiis*, *tussi suspecta* & refractaria, valde *difficili* respiratione, *strangulatoriis* *spasticis* motibus, subitaneis *congestio-*

*tionibus caput infestantibus, periculosis erysipelaceis capit-
tis offensionibus, præc. crebrioribus & animi pathemata re-
pente sequentibus, præcipitibus salutarium excretionum
suppressionibus, spasmodicis ventriculi, consuetis cholericis pas-
sionibus &c. &c. laborarunt, aut in tales morbos facile di-
labuntur, tunc iisdem tortura realis haud congrua est, ter-
ritio vero verbalis aliquibus quandoque, (si aliæ non ob-
stent circumstantiæ, quarum plures in singulis prædicta-
rum morbosarum afflictionum casibus, etiam verbalem
territionem respuunt, quales in præcedentibus commemo-
ratae sunt) adhiberi potest, quo valet, quod consentien-
tibus plurimis Criminalistis Blumblacher l. c. n. 14. p. 129. ju-
dicat: Dahero dann in der Chur-Bayerischen Malefiz-Pro-
cess-Ordnung auch der mildere Sentenz erwehlet und simpli-
citer geordnet ist, daß die Kranken, so lang sie krank seyn,
nicht torquirt werden sollen: rationem addunt Juri &
Medici: illi plurimi inter quos Francisc. in tr. de torment. c.
10. n. 8. & Theodoricum in judicio criminali practico c. 9. aphor.
X. lit. c. p. 1262. nominamus; etenim omnibus talibus morbis
magnus angor animi, dolor corporis, gravis motus sanguinis
alteratio, fibrarum motricium offensio, læsio, tensio, extensio
&c. valde infensa sunt, ut tales affectus certius exacerbentur
& deteriorescentur, vel si antea remiserunt, majori gradu &
acerbitate invitentur & in perniciosam Recidivam conjici-
antur: Si quidem ex diversis horum memoratorum affe-
ctuum indole repentinus funestus eventus metuendus est,
si torturam in iisdem adjudicatur: consultius itaque hæc
aut omittitur, aut eo usque differtur, donec sufficienter, si
fieri possit, a tali morbo subjecta restituta fuerint: quan-
do vero tortura valde necessaria esse reputatur, tunc Me-
dici*

dici cognitio & iudicium requiri debet, an quædam *subiecta*, an quidam horum *morborum*, & quidam horum gradus *territionem realem & leniorem* torturam admittant: *plurimi* vero prædictorum morborum ita sunt comparati, ut *realem* torturam respuant: *conf. Zacchias l. c. n. 18. Fort. Fidelis l. c. cap. 6. 7. 9. Omnes morbi*, qui *præcipites* sunt in graves *spasmos*, aut *plenas convulsiones* torturam *realem* non admittunt, quid quod ob *terrorem, mærorem, angorem & variam perturbationem animi* facile a *territione ver- bali* offenduntur: hinc & *Judices & Medici* conscientio- sam *circumspectionem* adhibere debent, ne sua culpa in admittenda tortura effectus & eventus, a *Iustitia* disce- dentes, alliciant.

§. XVI.

Proinde *alii* adhuc *morbosi* affectus sub disquisitio- nem veniunt & quidem *Herniosi*, quorum etiam *Œti* se- orsim mentionem faciunt, velut *Carpzovius l. c. n. 49.* ubi de *homine* loquitur, qui *rupturam circa genitalia* habet, quem *moderate*, ne *ruptura incrementum accipiat torqueri posse cum Stephani in art. 59. C. C.* iudicat, horum *herniosorum* mentionem etiam facit *Tabor l. c. n. 29. circa finem. Brun- nemann. Anmerkungen über die Anleit. des Inquisit. Pro- cess. p. 356. ad §. 6.* huc pertinet iudicium *Blumblacheri in art. 59. C. C.* es scheint aus den Text, daß nicht ein jeder Scha- den oder Wunden des Leibes von der Tortur excusire, sondern daß in solchen Fall, wo der Gefangene mit einen Schaden oder Wunden behaft, dergestalt zu torquieren, daß es ihm am we- nigsten Schaden bringe, und in solchen Fall ist gemeiniglich der Daumenstock am wenigsten schädlich oder gefährlich. *Ludo- vici in der Anleit. zum Peinl. Proceß cap. IX. §. 47. p. 95.* dicit:

dicat: Diejenigen so einen Bruch haben, kan man nichts desto weniger mit denen Daumstöcken, Schnüren, Spanischen Stiefeln, und so weiter, angreifen, nur dieses einzige ausgenommen, daß man sie nicht ausdehnet, oder auf die Leiter spannet, weil dadurch das Ubel würde vergrößert werden. *Manzii verba sunt in art. 59. in hoc articulo monet Imp. iterum iudicem, ut si reus rupturam in corpore suo habeat, eum cum tali moderamine torqueat, ne quid damni accipiat, vel ruptura augeatur: conf. Ludovici in art. 59. C.C. Inter Medicos Herniosorum mentionem injiciunt Fidelis l. c. c. 7. P. Zacchias l. c. n. 8. Eyselius in disp. de morb. ob quos rei ad torturam fiunt inhabiles §. 10. Hoc loco non modo de una, sed & de omnibus herniæ speciebus loquimur, in quocunque Sexu eveniant: talibus itaque afflictis personis tormenta acerbiora & atrociora haud conveniunt, minime omnium extensio in scas; & quoniam reliqui minores torturæ gradus, velut forcipum & fidicularum, nec non compedum applicatio magnos dolores causatur, sub quibus eximii angores, clamores & totius corporis commotiones & pressiones concurrunt, ita peritus Medicus inquirere debet, an status subjecti & herniæ tales etiam torturæ gradus perferat: quamvis porro quidam herniosos cum subligaculis ad subeundam torturam præparare malint, velut Fidelis asseveravit, tamen recte judicat Zacchias, dum hernia sive ruptura intestinalis & magna est, tutum non est, his remediis fidere: etenim alias contingere solet, ut, quamvis Hernia in quibusdam subjectis, cum apto subligaculo munita fuerit, sub durioribus tamen corporis laboribus & motibus gravioribus, ut & angoribus animi nihilominus vi quadam valde perniciofa, hernia exprimi soleat: quale quid etiam sub tortura*

evenire potest ; quare in hoc etiam casu *Medici* iudicio in-
 hærere convenit: servanda tamen est *cautela*, quoad illos
 homines, qui *Herniam simulant*: conf. de *Hernia simula-
 ta*, *Riedlinus iter Med. p. 71.* Similiter *Hydropici & Cache-
 ctici*, præcipue *confirmatiores*, torturam sine insigni *da-
 mno* haud tolerant: si vero horum affectuum *minor* fuerit
 gradus, *lenior* etiam torturæ gradus in iisdem locum in-
 venit: Quicunque homines *Luxationes* membrorum, non
congrue restitutas gerunt, aut *Fracturas* ossium, *recenter*
 curatas, continent, in illis artuum & reliqui corporis *ex-
 tensio* non quadrat, quemadmodum ab *atrociore* tormento
Fidelis l. c. cap. 8. illos immunes prædicat, qui *aliquando*
effracta habuere brachia: huc pertinent *Kressii in art. 59. C.*
C. commentationes, ubi *membrorum fracturas* etiam alle-
 gat: Quo etiam certa interpretatione *Œtorum* sententia
 referri meretur, quando de *Rupturis* mentionem faciunt:
 quid de *fractura ossium* iudicat *Zacchias vid. l. c. n. 12.* Qui
Vulnera vel *præsentia*, vel *recenter* curata gerunt, illi per
artic. 59. a *tortura liberi*, aut lenius torquendi declarantur:
Vulnera itaque *levia* haud in *aliquam* veniunt consideratio-
 nem, siquidem *Imp. periculosa & majora* præc. vulnera in
 articulo intellecta esse vult: præsentem *periculo vitæ* in *nullo*
 vulnere tortura locum invenit; si vero vulnus in statu
 meliorationis & *curationis* consistit, tunc cum tortura *præ-
 cipitandum* haud est, quia parva mora, nulla est mora; qua-
 re *tamdiu* expectandum erit, donec vulneratus *sufficientes*
 ad torturam subeundam obtinuerit *vires*, ut eo certius *finis*
 huius actus impetretur, de quibus *Brunnemann Anleit.
 zum Inquis. Proceß c. X. §. 6.* dicit: *Der Richter habe zu
 erwegen, ob der Inquisit schwerlich verwundet, in
 mel-*

welchen Fall die Peinigung aufzuschieben. Quod si vero vulnus quoddam fuerit ita *incurabile*, ut illius *morbosus* status in *longiorem* temporis terminum extendatur, tunc sub *mitiori* ægri statu, si *labes* non fuerit in *capite*, aut *intimiori pectoris* regione, *lenior* aliquando *torturæ* gradus admitti potest. Si vero vulnera quædam quoad *externum* conspectum consolidata fuere, interim in *interioribus* corporis, aut in *capite*, aut *pectore*, aut *abdomine intricatæ* & valde præjudiciosæ afflictiones *morbosæ* consecutæ fuere, tunc iterum talia subiecta *reali* *torturæ* submitti haud possunt: ita Riedlinus in *Lin. Med. An. 2. Mens. Octobr. obs. 23. p. 511.* historiam profert, *de tortura a vulnere, olim abdomini inflicto, impedita*: Imprimis vero subiecta, quæ unquam *gravi* vulnere in *capite* læsa fuerant, torqueri haud promiscue debent; hæc enim communiter ex *levi* etiam causa *morali* & *physicæ* gravissimis *alterationibus* sunt obnoxia: quoniam itaque circa *torturæ* annunciationem, expectationem & actuale applicationem tales *animi* & corporis *valde præjudiciosi* motus contingunt, ita ejusmodi subiectis præter *verbalem* territionem, nulla *actualia* tormenta sine accurata & judiciofa *Medici* cognitione adhiberi debent; siquidem insuper hæc tormenta & *mentis integritati* & *vitæ* firmitati valde sunt infensa: quando etiam quædam subiecta in *brachiis*, aut *femoribus* & *pedibus*, aut etiam in *dorso* valde sauciata fuerant, tunc *illa* tormenti species, quæ corporis *extensionem* involvit, locum non invenit, quia fibræ *cicatrice* concretæ & *abbreviatæ*, nullam extensionem admittunt, ni *vitæ* & *sanitati* subiecto magna *vis* & calamitas in & adferatur, vid. *Fidelis l. c. cap. 8. p. 242.* in aliis vulneribus distincte *indolentibus*, *tortura realis* haud ad-

admitti potest, quoniam *accumulatio* dolorum facile susce-
ptos *spasmos*, *convulsiones*, *inflammationes*, *febres* aliasque
periculosas consecutiones causatur: & quando *Fidelis l.c.*
cap. 7. subjectis ex *vulnere capitis levi* foramine conspicuo
adjudicat, quod *torturamentum* *sustinere innocue possint*, tunc
in hac adsertione *paucos* e Medicis suo *consensu* adstipulan-
tes obtinebit; quoniam omnes periti Medici *capitis vulne-
ra* ut plurimum *periculosiora* aestimant, ni *externis* etiam
certis signis illa *leniora* appareant: *quibus* qualitatibus *Fi-
delis vulnus* *haud* quadrat, quod de foramine *calvariam* *pe-
netrante* tractat: quid de *Vulneratis* sentiat *Zacchias* *vid. l.*
c. n. 8. 12.

§. XVII.

Haftenus commemoratis Morbis adhuc *plures* in or-
dine annectimus, quorum *Medici* & *ſciti* mentionem faci-
unt, inter illos nunc nominamus *Spasmos*, qui *externum* cor-
pus cruciant, velut sunt *Artbritici*, *Ischiadici* & *Podagrici* &
similes affectus: quando tales affectus *praesentes* sunt, tunc
neq; *verbalis*, neq; *realis* territio, multo minus *major* tortu-
rae gradus admitti debet, quia *omnibus* *Spasmodum speciebus*
in omnibus *subjectis animi* commotiones, velut terror, me-
tus, angor, indignatio &c. nec non *crasse* excitati *vehementes*
dolores valde praepudiciosi & infensi esse solent, ut vel ma-
gis *confirmantur* & *pertinaces* reddantur, vel in *convulsivum*
schema conjiciantur, vel in alios *periculosos* morbos con-
vertantur; aut plane *acerbitas* dolorum, sub tortura oc-
currentium, efficit, ut *praesentes* *Spasmi*, inde confusi & *ex-
orbitantes* reddantur, in *interiora* & *nobiliora* viscera pro-
grediantur, adeoque *perniciosa* metamorphosin patian-
tur: imo *periculosum* conamen est, partes *spasmodis* talibus in-
dolen-

dolentibus affectas violenta ratione extendere velle, unde aut *paralytici*, aut *adematosi* consequuntur affectus; quam ob rem membrorum extensio in ejusmodi subjectis locum nullum invenit: ast quaestio *mitior* occurrit, an non *talibus* subjectis *extraparoxyfinos* suos spasmodicos tortura concedi & adhiberi queat? pro hac quaestione decidenda iterum *prudencia* opus est: enim vero quando jam tales affectus in aliquo subjecto *habituales* existunt, tunc *leviori animi* commotione revocari solent, id quod tanto facilius contingit, si *tales partes* doloribus maximis afficiuntur, quae *alias ejusmodi* spasmis cruciantur; quoniam itaque tortura *animi & corporis* afflictiones affert, ita facile *impetuosas* affectuum horum *recidivas* causatur, id quod tanto *certius*, *citius* & *gravius* contingit, in subjectis *animo & corpore* distincte *sensibilibus*, temperamenti *calidi*, *pletboricis*, *ex haereditaria* dispositione ejusmodi morbo obnoxiiis, de reliquo *immorigeris*, aliisque *pravis* moribus praeditis: interim *lenius* alias talibus morbis afflicti, congruo tempore *leniorem* torturae gradum perferre possunt; & licet inde *novus* spasmodorum recursus incitetur, tamen hic *adeo* perniciosus *haud* est, insuperque *medica* auxilia in hisce affectibus, paulo *meliozem* & *certiorem* operam promittunt: ast quando quaedam subjecta cum talibus spasticis insultibus *periculosiora* pathemata experiuntur, velut motus *febriles*, *vomitibus*, *colicam*, salutarium & necessariarum *excretionum* momentaneas *retentiones*, *vertigines* &c. vel quando jam *initia contracturae* praesto sunt, tunc in iisdem *non facile*, vel *ullus* torturae gradus admitti debet, quare omnium circumstantiarum quoad *subjectum* & *tempus* &c. circumspccta dijudicatio observanda est: neque etiam *illi* audiendi

sunt, qui ex *Hildani* observatione existimant, quod tortura talium affectuum *medicina* existat: & licet *Hildanus*, nobis etiam vir *fide sit dignus*, tamen in ea sententia ejusdem observationi haud subscribimus; etenim quando ipse ad *plurimos* per torturam ab *arthritide* & *podagra* sanatos provocat, tunc justo fundamento judicamus, quod hic casus valde *rarus* sit, ut *ejusmodi* patientes *torturæ* subjecta evadant: hinc *plurimos* illos, ad quos *Hildanus* provocat, omnino *rarissimos* esse existimamus, qua observatione itaque niti, ne illis quidem suasores sumus, qui *tali medio*, si *honesto* etiam modo instrui & applicari posset, uti mallent; quoniam tale experimentum *fallax* & *crasse* empiricum esset; *Veritati* quidem consonum & attentis *observatoribus* cognitum est, quod in talibus affectibus *lenior* commotio corporis *utilis* existat, modo *justo tempore* instituatur; at tortura quæ *animum* & *corpus* vehementer afficit, in *talem* censum *haud* venit: ex *ambiguo* & *fallaci effectu* non valet consequentia ad *certum* quoddam *remedium* commendandum: hinc ipse *Hildanus* sua observatione non obtinuit adplausum: & miramur cur *Zacchias l. c. n. 10.* velut *occæcatus*, judicet, *quod si ita est, jam non esset timendum, quia suo potius commodo, quam incommodo arthritici torturæ essent exponendi*: qui si etiam adæquata & *mitiori* interpretatione salvandus esset, ut *reus arthriticus* ob hanc rationem torturam in *sui commodum*, quo *malilevamen* obtineret & in *justitiæ* emolumentum, quo *veritatem* confiteatur, sustinere debeat, tamen hoc experimentum neque *constans*, neque *imitationi* commendandum esset: de reliquo velut per *jocum* inserimus; quod, dum *Hildanus* commemorat, torturam in *Helvetia* & quidem *Bernæ* unum & alterum
sub-

subjectum ab arthritide liberasse (*vid. Hildanus Cent. 1. obs. 79. & ex eodem Camerarius in Syllog. Memor. Cent. 5. partic. 25.*) hoc remedium *non nisi Bernæ* valeat: quamvis hæc observatio non pro *imitatione*, sed pro conciliatione dolorum *torturæ*, cum doloribus *arthriticis*, & quomodo interdum *unus dolor alterum* excutiat & profliget, testimonio *rubefacientium & Moxæ*, quæ perinde a quibusdam in talibus affectibus commendari solent, enarrata prodest: de reliquo cum *Ammanno cas. 19. discurs. 19. n. V. pag. 159. Medic. Critic.* judicamus, quod *Torturam pro remedio Medico non liceat substituere: de arthritico ad Torturam inbabili vid. Valentini Pandect. Med. legal. cas. 7.*

§. XVIII.

Quando etiam quædam subjecta, *Venerea Lue* infecta sunt, tunc iterum illius *gradus* examinandus est: quare recte *Zacchias l. c. n. 11.* sentit, (quando antea ex *Cbarbario, Deciano, Farinacio & Petr. Guazzino* profert, quod hi Doctores, homines *hoc morbo* affectos, a *tortura* *liberos* judicaverint) *hoc ad nos pertinet determinare*, enim vero in tali casu quoad *principalem* quæstionem, *judicis* arbitrium *imperfectum* est, qui neque *majorem*, neque *minorem* hujus affectus, *qua judex*, gradum cognoscit: quare sciendum est, quod *minori* gradu affectus *Veneri* detenti homines *territionem verbalem & realem* sustinere queant, imo etiam *chordas* sive *fidiculas*: quando vero *Malum* hoc *majora* accrementa nactum & variis *ulceribus, tumoribus, carie ossium, nodis, tabe*, multis *doloribus, virium* gravi prostratione &c. qualificatum est, tunc *nulla* perfert tormenta, excepta *territione verbali* & ut ita extra consuetum & receptum terminum loqui licet, *representativa*, qua videlicet

licet *instrumenta* torquentia, suspectis personis cum nuda *comminatione* sub oculos ponuntur: quoniam vero in *graviori* hujus mali gradu subjecta majores *dolores*, patiuntur insuper etiam in *universo* corporis complexu ægrotant, ita haud *promiscue* illa ad tormenta ducenda sunt, tanto minus, si *aliæ* circumstantiæ, ratione *individui* & *complicatorum* morborum concurrant: *non rarus* fane in foro hic est casus, ubi ob crimina furti, robbariæ, homicidii, stupri violenti, &c. subjecta suspecta hoc malo infecta sunt, in quibus casibus secundum *artis medicæ judicia* integrum est, illa subjecta, ut ut jam *aliquatenus* valetudinaria sunt, *primis* tormentorum gradibus afficere & exquirere: Et quoniam in talibus ægris *totum corpus* infectum & *morbosum* est, ita tanto magis *Medici* cognitio necessaria existit, si in iisdem tortura admitti debet: *minima* enim circumstantia, *totam* variat quæstionem: quando etiam in *majori* gradu hujus *Luis Febris lenta* aut *hectica* concurrat, tunc eo minus in *acerbiores* torturæ gradus judicandum est, quoniam tantopere *complicatus* morbus tantas *animi*, *matus humorum* & *affectarum* partium alterationes haud tolerat, quales sub *tortura* constanter & *inseparabiliter* concurrere solent: Quando porro quædam subjecta *Ulceræ* diuturna aut in pedibus, aut in *brachiis* habent, tunc iterum *Medici* judicium necessarium est, qui videlicet in *causam* illorum inquirere debet, an ob *Hæmorrhagias* suppressas, ob *cacochymiam* &c. orta fuerint, in quali casu omnes *morbi*, *subjecti*, *partis affectæ* &c. qualitates & *circumstantias* inquirere, harumque *statum* cum *tortura* ejusque diversis gradibus conciliare debet: *Ulceræ* enim in *brachiis* non tolerant *forcipes* neque *funiculos*, tanto minus *majorem* torturæ gradum; ni
pedi-

pedibus ocreas s. *compedes* applicare liceat: *Ulcer*a *pe*dum vicissim & *compedes* & *extensionem* corporis super *scalam* non admittunt, ni *territionem verbalem* & *realem*, nec non *fidiculas* adhibere *circumstantiæ* concedant: *conf. Zittmannus l. c. p. 354.* cuius allegatum est: Wann Inquisite die berührten Böcher am Schenckel hätte, könnten durch Anlegung der Beinschrauben solche zu langwierigen Schäden gedeißen. *Omnia Ulcera fortiora tormenta non tolerant, vid. Fidelis l. c. cap. 9.* eximit itaque *Guazzinus defens. 30. c. 16.* & ex eodem *Frölich l. c. n. 6.* illos, die an den Armen lahm und tadelhaftig sind, welche die Strangosen, oder ein apostem haben, &c. *conf. Kressius in art. 59.* qui etiam *apostematum* mentionem facit. Si itaque in *subjectis* quibusdam, *ulcere externo* afflictis, *vires mediocres* adsunt, si *ulcera* non *magna* & *cacoethea* sunt, si non *intricatus* alius *morbosus* affectus conjunctus est, si *dolores* nimii non urgent, si *prava symptomata*, velut *inflammationes*, *spasmi*, *pertinaces congestiones*, *tumores*, *febriles commotiones* &c. desunt, tunc *leniorem* *torturæ* gradum in *congruo* tamen loco suscipere licet: quo valet, quod *artic. 59. C. C. C. von andern Schäd-*
den des Leibes, dictitat: Seorsim quæstio movetur, an illis qui *Fonticulos* gestant, *tortura* adplicari queat, *vid. Zacchias l. c. n. 13. Fidelis l. c. cap. 8. p. 242.* pro hac quæstione decidenda, iterum *Medici* de *subjectorum* conditione cognoscere debent, an videlicet sint valde *valetudinarii*, quoniam *Fonticuli* ad *arduos* & *pertinaces* morbos *mitigandos* & *curandos* ut plurimum adhiberi solent: quam ob rem homines *fonticulo* instructi, utpote *valetudinarii* agnoscendi sunt; in hoc statu qualitas *adversæ* valetudinis dijudicanda est: si itaque jam per *notabile* tempus *sub fon-*

ficuli gestatione & operatione subjectum *mediocri* & tolerabili statu, quoad *sanitatem* fruitur, tunc *territio*, nec non *forcipum* & *chordarum* applicatio in latere *integro* & a fonticulo libero locum invenit: habenda itaque erit ratio *virium*, *subjecti* & status *valetudinari*: quando vero fonticulus *recenter* excitatus, *affectus* vero, cujus gratia ille in auxilium tractus fuit, adhuc *arduus* & *fonticus* est, tunc *tortura cessat*, quoniam præsentem ægrotationem *citius*, *certius* & *gravius* exacerbat: denique etiam *præcautio* est adhibenda, quoad fonticulos *fraudulenter* excitatos & *simulatos*, qualem casum allegat *Wildvogel in disp. de arbitr. judic. circa torturam c. 7. §. 6. p. 41. seq.* in quo casu iterum *Medicorum* consilia conferenda, fonticuli vero consolidandi & *tortura* post *convenientem* temporis terminum administranda est: *conf. Zacchias lib. 3. tit. 3. qv. 3. n. 4--7.* ubi de *simulatis ulceribus externis* detegendis & dirigendis tractatur.

§. XIX.

Super sunt adhuc plures respectus & casus inquirendi, quare in ordine judicamus etiam quod homines *tenerioris* constitutionis corporis ad *torturam* subeundam *habiles* *hæud* sint: siquidem non modo illi quoad *animum* valde *sensibiles* & quoad *vires* valde *infirmi* & debiles, sed & quoad corpus *laxius*, consistentes haud sunt, quorum juncturae & *articulationes* admodum *laxæ* sunt, ut facile lædi & cum gravi *damno* distorqueri & luxari possint, quorum partes cutaneæ, tunicæ & *carnosæ* valde *molles* & *flaccidæ* existunt, in quibus naturale *robur* ita deficit, ut *qualicunque* læsione facile *periculosa* accidentia, præcipue *putridæ* corruptiones & affectarum partium *mortificationes* cum *præsentaneo*

zano vitae periculo supervenire soleant, imo talia subiecta facile in perniciosas convulsiones & lipothymias ominosas variaque alia repentina damna delabuntur, quibus propterea neque territio, neque actualis tortura cum desiderato successu adhiberi potest; quam ob rem Brunnemann in der Anleitung zum Inquis. Process cap. X. §. 6. p. 36. inquisiten die schwach von Gliedern sind allegat: quo etiam pertinent illi infirmi, sive naturaliter tales sint, quos commentatores in C. C. C. art. 59. & Doctores aliquo modo adhuc a valetudinariis distinguunt: ita Mantzius dicit: si reus sit infirmus, vel valetudinarius tunc enim vel omnino non torquendus, vel ita moderate, &c. Frölich asserit: Die andere Ursach die Blödigkeit und Schwachheit des Leibes: Carpzov. l. c. n. 46. virium defectum & corporis debilitatem allegat; Clasenius asserit, in exegefi art. 59. & hoc extenditur ad alios valetudinarios & infirmos: hanc imbecillitatem corporis profert etiam Brunnemann Process. inquisit. cap. 8. membr. 5. n. 27. & in muliere prægnante n. 29. in puerperis n. 30. porro n. 31. judicat: & hæc causa habet locum in omnibus qui debilitate, vel morbo chronico laborant, ubi tortura, vel territio saltem periculosa esse posset, Farinac. qv. 41. n. 93. Zieglerus in not. in Zacchiam lib. 1. tit. 1. qv. 9. n. 25. commentatur: oppido placet sententia Franc. Casoni, qui in tr. de tort. & indic. cap. X. n. 12. generaliter in materia tormentorum statuit, spectandam semper esse qualitatem personæ torquendæ, cum multi propter corporis imbecillitatem perire queant, in tormentis, etiamsi ad senectutem haud pervenerint, in quibus præmatura talis tortura facile perniciosam Recidivam provocat. vid. Zacch. l. c. n. 15. quoloquo etiam illam imbecillitatem intelligimus & conciliamus, cujus reminiscitur

Fidelis l.c. cap. 9. p. 245. quæ aliquamdiu post superatos arduos morbos durat: *Matthæus de Crimin. l.c. n. 10.* ubi dicit: *virium vacivi facile tormentis succumbunt: & porro: quæ ratione illud quoque recte doctoribus placuit, infirmos & valetudinarios non temere torquendos esse.* Quibus infirmis sufficiens mora temporis concedenda, donec necessarias ad sustinendam torturam vires acquisiverint: quoniam vero a natura debiles, firmiores vires haud recuperant, ob id hujus conditionis homines torturæ submitti haud possunt, ni ob aliqualem animi præsentiam in quodam subjecto territio verbalis locum inveniat: Homines qui Tumores brachiorum & pedum chronicos gestant, neque forcipes, neque fidiculas, neque quassationes tolerant, unde certius in gravia damna conjiciuntur, dum talibus tormentis latitans in hisce tumoribus materia repente & præjudiciose commovetur, ut periculosa corruptio acceleret & superveniat, *conf. Fidelis l.c. cap. 8. p. 243. Zacchias l.c. n. 13.* neque incongrue *Kressius in art. 59. contusionum & læsionum non satis bene curatarum* mentionem injicit, *verwahrtlosste oder verderbte Schâden:* illæ nunc suspectam complectuntur partium debilitatem & laxitatem, humorum vero stagnationem & stasin, unde facile periculosa corruptio oriri solet, tanto magis si ulla realis tortura in ejusmodi subjectis exercetur, sub qua ordinarie humores confuse commoventur & ad graviores & periculosiores stagnationes disponuntur: id quod *Fidelis* testatur *p. 243. cap. 8.* ubi *ecchymoseos* mentionem facit: altera species læsionum, videl. male curatarum, corruptis morbis adscribenda est, quæ pessimis consecutionibus obnoxia existit; quare nec illa realem torturam concedit; quamvis in contusionibus (modo non sint

cap.

capitis, quæ *plane* respuunt *torturam*, nisi *læsus exacte* sanatus a *pravis consecutionibus* liberatus & *integræ mentis* sit) & *læsionibus hisce*, quarum modo mentionem occasione commentationis *Kressii* fecimus, *verbalis* territio concedi queat. Præterea *Gibbosis*, præter *verbalem* territionem & *forcipum* applicationes nullus *gravior* tormenti gradus admittendus, quoniam ob *angorem* animi, ob *acerbitatem dolorum*, ob *impetuosam sanguinis* commotionem, ob *copiosam hujus affluxionem* intra *caput & pectus*, i-
p-*plis* *repentina suffocatio* aliudve periculum imminet: idem sentiendum est, de illis, quibus antehac *costa diffracta*, nec regulariter *consolidata* est, quibus *sternum* intra *pectus* vel ex *vicio conformationis*, vel ex *perpeffa violentia* depressum est: neque illi homines, qui *periculosa procidentia ani*, aut *uteri prolapsione* laborant, facile *torturæ* submitti possunt, quorum *subjectorum morbosam* constitutionem *Medici circumspecte* dijudicare debent: si itaque talia *subjecta* simul fuerint *pletborica*, *Hæmorrhoidum* & *Mensium* vitiis obnoxia, variis & suspectis *congestionibus* in *hæc loca* submissa, tunc magnus *angor animi*, gravisque *dolor* facile *periculosas* tales commotiones & impulsus *sanguinis* excitare potest, id quod sub *graviori* *tortura* facile etiam accidere potest: unde in genere in *talibus* personis *mitior* gradus adhiberi potest, ne in *locis uterinis* & *hæmorrhoidalibus* *repentina inflammatio*, *gangræna* & *sphacelus* provocetur, quibuscum alii *periculosi* & *vitæ extreme* præjudiciosi affectus concurrere solent.

§. XX.

Quando porro in aliquo *subjecto nullæ prægnantes causæ* adsunt, quæ *torturam* ullo modo *declinare* possent,

interim in quodam individuo *aliqualis* imbecillitas *ventriculi* & ob hanc *concoctionis difficultas* & tarditas adest, tunc *communis* illa cautela observanda est, quam *Criminalistæ* proferunt, ne *mox post pastum* ejusmodi homines torqueantur, quam ob rem *sex* aut *octo* horis (in qua tamen circumstantia iterum *medicorum* consilia colligi debent *vid. Zacch l.c. n. 16--18.*) *post* cibi assumptionem tortura admitti debet, ne *sub* tortura oriantur graves *capitis dolores*, *cardialgicæ* - *lipothymia*, *vomit*us, aut *anxii conatus vomibundi*, *inflatio ventriculi*, *colica tormina*, *flatulentia* suspectæ, *oppressiones pectoris*, *palpitationes cordis*, *vertiginosæ perturbationes* &c. qualia pathemata cum *ventriculi debilitate* frequentius conjuncta sunt, & præcipue per *eximias afflictiones animi* & graves *dolores corporis* incitari & *exacerbari* solent; id quod tanto *citius*, *certius* & *gravius* a *tortura* expectari potest, unde *scopus* hujus quæstionis *expirat*, & prædicti subjecti *malum corporis exasperatur*: quo loco & in quo casu vero *Medicus* congruo *remedio*, *ventriculum roborante*, succurrere potest, ne prædictis horis suscepta tortura talia *morbosa* pathemata & *graviora* sanitatis *offendicula* provocet: id quod tanto magis observandum est in hominibus, qui non modo ad *vomendum* *faciles* sunt, sed & in *vomitu* facile *excedunt*; quibus tali neglectu *ansa* haud præbenda, ut prava talia *confectaria* oriantur. *conf. de hac circumstantia, quibus videl. horis* tortura suscipienda *Carpzov. qv. 124. n. 5. seqv. Wildvogel de arbit. jud. quæst. cap. 4. §. 2. p. 32. 33. Beyeri delin. jur Crimin. in art. 59. n. V. p. 113.* qui a *medicis* bene edoctus hæc verba profert: *quod si corpus, cibus repletum, tam variis modis expandatur atque agitetur, symptomata gravissima sequun-*

quuntur & mortis periculum sæpissime imminet. Löwius in
theatr. med. jurid. cap. 17. n. 11. p. 789. Dantur interim etiam
homines, qui haud diu *jejunum* ventriculum perferre pos-
sunt. *vid. Zacch. l. 6. tit. 2. qv. 4. n. 18. & qv. 6. n. 5.* ni facile
similes ferme *morbosas* afflictiones experiantur; quos *ante*
torturam non *nimio* cibo onerare expedit: sufficit iisdem
jusculum modica quantitate concedere, leviter aromatifa-
tum, haud tamen multum vinosum, ne *caput* turbet, ne-
ve *sanguinem* valde commoveat, neve subtili animi &
corporis afflictione *temulentum*, *ebrium* rationis statum
causetur: quoniam vinum in casibus, ubi aliae causæ *val-*
de commoventes & sanguinem exagitantes concurrunt, in
minori quantitate *citius inebriantem*, imo *contrariam*
virtutem exferit: *bucellam tamen panis in vinum intincti*
concedit *Zacchias l. c. qv. 6. n. 5.* nunquam tamen præstat
pleno & oppleto ventre *torturam* subire: quoniam gravis-
simæ *animi & corporis* commotiones, *eximii angores, cla-*
mores, suspiria, pectoris præcipue & hypochondriorum
commotiones periculosas harum regionum *oppressiones,*
angustationes, diaphragmatis ominosas compressiones, *suf-*
focativas comminationes &c. causantur, *conf. Fort. Fdelis*
Lib. 2. Sect. 3. c. 3. p. 232. Zacchias l. c. n. 16. seq. Quicunque
rei multas *Vigilias* egerunt, siue ob *metum* siue *angorem,*
siue *aliam* quamlibet causam, illi *reali* *torturæ* submitti
haud debent, quo *am* *vigiliæ* valde *enervant*; hinc te-
ste *Farinacio lib. 1. tit. 5. qv. 38. n. 79. seq.* in Italia *Vigiliæ tor-*
menti instar adhibentur. *conf. Zacchias lib. 6. tit. 2. qv. 5. u-*
bi de tormento Vigiliæ agitur, *Franckenau Satyra Medic.*
XVIII. ff. 29. Camerar. Syllog. memorab. Cent. 2. part. 79. 80.
Rolfinck. Med. Conf. Lib. 8. conf. 3. p. 68. A. E. L. An. 1714. M.
Nq

Novembr. p. 424. ob id a *vigiliis enervati* homines *tam diu* torqueri non possunt, donec necessario *somno*, aliisque *congruis* adminiculis *vires sufficientes* nacti sunt. *Loci* etiam habenda est ratio, nam quando reus in carceribus valde *frigidis* aliquandiu detentus, insuperque *multum frigus* passus fuit, tunc juxta *Dambouderum Prax. Crim. cap. 37. n. 18. frigus tormentorum generibus adscribitur*, siquidem per rationes *physico-medicas* frigus *comparate* magnum & *sensibile*, sanitati multis modis *infensum* est, quam ob rem multo frigore *alteratus* homo *reale* tormentum sustinere non potest, nisi antea subiectum necessario & sufficienti *calore* alioque convenienti adminiculo *roboratum* fuerit: neque pariter homines, quibus humores *spissi* & in *obstructiones* valde proni sunt, qui *multum* de *melancholico* temperamento participant, *spissa, crassa* & *cruda* Diæta, *pauco* vero potu utuntur, in *loco* valde frigido & sub *intensiori* gelido *frigore* torquendi sunt, aliàs præsentibus *spissis* talibus humoribus, quando ob *denudatum* corpus *superficies* *arctius* constringitur, ob *torturæ* cruciatus & dolores magnæ proinde *angustiae*, multa *suspiria*, operosior *respiratio* & fortior *sanguinis* impulsio occurrunt, facile tunc in *capite, pectore* & *abdomine* *repentinæ periculosa*, imo *lethales* sanguinis *stases* & *extravasationes* contingere possunt, quas sicut providus *Medicus* sub *prædictis* circumstantiis *certius* metuere debet, ita *ratio* etiam habenda est *Loci* & *conjuncti frigoris*; id quod *tanto magis* observandum est, in personis, quæ brevi *ante* ex *arduo* quodam convalescere morbo, ubi tam *qualificata refrigeratio* facile *periculosam morbosam* palindromen & *Recidivam* causari potest, quam itaque *æquus* judex suo arbitrio vitare debet:
vid.

vid. Wildvogel l. c. cap. 4. §. 5. n. 31. Et quæ cautela quoad magnum *frigus* observandum est, illa etiam quoad intensiorem *æstus*, undecunque accesserit, observari debet, ne, quia ipsa *tortura* *vehementes* sanguinis motus caufatur, inde pro *diversitate* *subjectorum*, quam *Medici* indagare & dijudicare debent, *gravissima* interdum & *repentina vitæ damna* provocentur.

§. XXI.

Seorsim vero adhuc *Mulierum* reminiscimur, quæ in statu *veræ Graviditatis*, *Puerperii* & *Lactationis* aliquam *immunitatem* etiam a *tortura* juxta *communem Criminalistarum* sententiam possident: quod *Prægnantes* attinet, tunc illæ ob *territionem* & *actualem* *torturam* facile *abortum* patiuntur, indeque *propriæ* sanitatis periculum patiuntur: neque in hoc passu quasdam *fæminas* aut *animi* aut *corporis firmitas* præservat, quia *offensio tormenti* illam superat: siquidem recte *Farinac. qv. 41. n. 84. Carpzov. qv. 118. n. 62. Zanger l. c. n. 41. Frölich. l. c. n. 7. p. 202. Brunnemann. Anmerck. über die Anleit. zum Inquisitions-Process n. 11. p. 325. Mantzius in art. 59. Blumblacher l. c. n. 16. p. 131.* judicant, quod ne quidem *terreri* *gravidæ* queant: neque hic discretio attendenda est, an *gravidæ* *paritui vicina*, an minus sit. *conf. Carpzov. l. c. qv. 118. n. 51-56. Tabor l. c. §. 30. Brunnemann. Process. inquis. cap. 8. membr. 5. n. 29. Anleitung zum Inquis. Process cap. X. §. 6. Anmerckung. hierüber n. 2. p. 352. Ludovici Peinl. Process c. 9. §. 47. Blumblacher l. c. n. 15. p. 130.* & multi alii: diximus vero quod vera esse debeat *Graviditas*, de qua juxta *Farinacium Lib. I. tit. 5. qv. 41. n. 85. Carpzov. l. c. n. 63. Frölich. l. c. n. 7. p. 203. Brunnem. Process. Inquis. l. c. n.*

29. *Blumblacher l.c.n. 16. p. 131.* (cujus verba peculiarem annotationem merentur: In solchem Fall ist nicht gleich einer Weibs-Persohn, die sich für schwanger angiebt, zu glauben, sondern wann ein Richter zweiffelt, soll er Hebammen und geschwohrne Medicos zu rath ziehen, und nach deren Meinung verfahren. Wann nun die Hebammen oder Medici ein irriges judicium geben, und die Weibs-Persohn, welche schwanger, für nicht schwanger angeben, und erkennen thäten, und der Richter eine solche Weibs-Persohn darauf torquiren liesse, welche darüber eine Miß-Geburth brächte, quod etiam de abortu valet, so wäre der Richter dessentwegen nicht gehalten.) *Medici & obstetrices cognoscere debent, ne simulatio & fraus committatur: etsi torturæ annuntiatio aut administratio in gravida quadam nullum abortum provocaverit, tamen totum actum generationis graviter turbat & offendit, ipsam gravidam aut acerbioribus, aut novis periculis, graviditatem comitantibus, symptomatibus subjicit, ad eximiam sanitatis destructionem, fœtum mortuum, monstrosam & partum difficillimum disponit, imo efficit, ut in futurum circa partus processum aut matri aut fœtui lethalia pathemata superveniant: e Medicis conf. Zachias l.c.n. 18. Fidelis cap. 4. Löw. n. 12. p. 790.* Si vero mulier quædam aut *mola*, aut *tympanitide*, aut *empneumatosi* sive *uteri flatulentia*, aut *ascite* &c. laboraverint, qui affectus aliquando *Graviditatem* mentionantur, tunc iisdem, utpote *valetudinariis* & intricato morbofo statu afflictis, tortura *haud facile* admitti debet, sed potius prædictæ cautelæ advertendæ & conciliandæ sunt. *Puerperæ* juxta *Hippocratem* utpote *graviter vulneratæ*, proinde valde *infirmæ* & in aliquali vitæ periculo constitutæ
mini-

minime *aptum* torturæ præbent subiectum: & quamvis iisdem *quadraginta* dies concedantur, quibus post partum torqueri haud debent, *securum* tamen *haud* indiscriminatim est circumactio hoc tempore confestim *graviora* tormenta admittere: quo tempore *haud* *sufficienter* promiscue uteri *consolidatio* & obfirmatio peracta est, (præc. in fæminis, in quibus *arduae*, *confusæ* & *intricatæ* circumstantiæ sub *Graviditate*, sub Partu & post hunc occurrerunt,) unde ob terrorem, metum, angoremque animi (siquidem alias *animi pathemata* puerperis, aut *recenzer* talibus, aut jam aliquandiu *partu* liberatis infensissima esse solent) nec non ob vehementes *corporis cruciatus* & concurrentem impetuosam ac perturbatam *sanguinis* commotionem, facile in *uterinis* locis periculosæ *stagnationes*, *stases*, *inflammationes*, *spasmi vasorum sanguiferorum* novæ *dilacerationes*, *hæmorrhagia* prodigæ aliaque *ominosa* & interdum *lethalia* pathemata oriri possunt; & licet quoad *externum* conspectum quædam mulieres satis *robustæ* videntur, tamen ne *Medicus* quidem ex *vero* & *certo* decernere potest, an intra prædictum terminum temporis *uterus ita reparatus* sit, quo *realem* quandam, etiamsi *lenior* fuerit, torturam tolerare queat: hinc in re *dubia*, aut ubi *certius* *pejora* conspectaria metuenda sunt, *mitior* probatur sententia & terminus ille *ampliatur*; siquidem id ipsum eo magis *necessarium* erit, si forte puerperæ fuerint *primiparæ*, aut si valde *difficili* partu laboraverint, si *copiosi* aut plane *nulli* & *insufficientes* lochiales fluxus contigerint, aut si *aliæ* inter-
venerint circumstantiæ *morbosæ*, ob quam *non ita cito* fæminæ *vires* recuperare possunt: si etiam ratio habetur

nati infantis, ne ob torturam matri adhibitam ejus necessarium *alimentum* aut *corrumpatur*, aut *minuatur*, tunc eo magis diuturnior mora concedenda est: ex singulis vero in *compendio* prolatis, circumstantiis inclarescit, quomodo in talibus casibus & causis *Medicorum* judicia conquirenda & observanda sint; siquidem in ejusmodi casibus judicis arbitrium *non* satisfacit, siquidem neque *Zangeri* concessio 40 dierum, neque *Lynckeri* in *annotat. ad Struv. tit. de quæst.* ampliatio *sex septimanarum* singulis casibus & circumstantiis respondent: unde neque *Galenus Comm. 6. aph. 36.* audiendus, qui adserit, quod *partus per 40 dies verissime terminari* queat: si enim *partus acerrimum tormentum & aliqua ratione morboſa affectio*, imò diuturnis ægritudinibus quodammodo annumerandus est, juxta *Fidelem c. 4. p. 234. 235.* ita illius circumstantias *Medicus* judicare debet, an *torturæ* sustinendæ puerperæ quadrent? *conf. Zacchias l. c. n. 20.* Quoad *Lactantes* fæminas facilius decernere licet, quæ, utpote *nude lactantes* consideratae, *leniorem & paulo graviorem* *torturæ* gradum subire possint; nam si respectus *infantis* habetur, facile pro eodem *lactando* aut *alia nutrix*, aut *aliud nutrimentum* sine damno substitui potest, siquidem creberrimæ honestæ *substitutiones* tales occurrunt, quare recte *Blumblacher loc. cit. n. 17. p. 131.* judicat: Es ist auch eine Weibes-Persohn, die ein saugendes Kind an der Brust hat, nicht zu torquieren. NB. wann man anders für das Kind keine andere Säugamme haben kan: So aber eine andere Säugamme zu haben, und die Mutter schon außer der Zeit oder Kindbetten, und schon die 40. Tage überschritten, alsdann mit der Tortur gegen ihr verfahren werden. quod

quod ipsas lactantes attinet, tunc quidem affectus animi, dolores corporis, & motus sanguinis, qui sub tortura contingunt, lac in crasi alterare & depravare, ejusdem ulterio- rem separationem turbare, minuere & sufflaminare, in mam- mis etiam stagnationes causari queunt, singulis tamen hisce offensionibus ita obviam ire licet, ut inde neque in- fanti, neque lactanti certum & eximium sanitatis & vitæ damnum emergat: siquidem alteratum tale lac infanti haud præbere expedit: si itaque aliquo modo lactantibus Judices indulgere volunt, tunc acerbio- rem torturæ gradum videlicet membrorum extensionem non admittant, lenior vero sententia magis in favorem infantis decernitur; quod si vero lactationem in muliere comitentur morbosa pathemata, velut magna debilitas & virium prostratio, suspecta conta- bescencia, graves congestiones intra caput & pectus, tunc eadem, ut valetudinaria consideranda & tractanda erit: quoad hanc quæstionem: an Lactantes torqueri queant? vid. inter JCtos Carpzov. qv. 118. n. 61. Tabor. l.c. §. 30. Wild- vogel disp. cit. cap. 7. §. 5. p. 40. 41. Brunnem. Process. inquis. l.c. n. 31. e Medicis conf. Zacchias l.c. n. 21. Fort. Fidelis l.c. cap. 5. p. 235. & Löwius l.c. n. 14. qui ultimus, ut in pluri- mis, ita in hac circumstantia Zacchiæ verba, non nomina- to authore, usurpavit & transtulit: de reliquo ex obser- vatione Medica significandum est, quod ob graviores do- lores corporis & afflictiones mentis in fæminis animo & cor- pore sensibilibioribus & tenerioribus lactis secretio & proven- tus utique intercipi queat: an vero in arduis casibus pro- pterea prævaleat favor infantis, qui tamen ab alia fæmina, aut ut dictum fuit, alio suppletorio alimento enutriri & edu- cari potest, JCtis decidendum relinquitur.

§. XXII.

Denique annotamus, quomodo aliquando *Medici* requirantur, quo *Torturae praesentes* sint, ut *consilio & auxilio* suo, si quid *adversus* reo *sub tormentis* accidat, praesto esse queant: at merito in ejusmodi *dubio* casu, ubi de *subjecti vita* ambigitur, an non *facile* eidem ex *tortura periculum* imminere queat, *securior* modus seligitur & *tortura differtur*, siquidem alias *inutilis* illa declaratur, quando *medicus deficientem* reum iterum *reficere*, aut quasi *reviviscere* debet: & licet quaedam *subjecta sub tortura* ipsa non *eminenter* deficient, tamen *post illam* periculosa pathemata supervenire & insultare possunt: haud quidem *Medici* suis animadversionibus & admonitionibus defunt, quin *signa* praecipue *sub tormentis deficientium* *subjectorum* indicent & describant, *vid. Fort. Fidelis Lib. 2. Sect. 3. cap. 5. p. 236. Zacchias Lib. 6. tit. 2. qv. 6.* at quid juvat haec nosse, & *finem* *torturae* non obtinere, quin potius reum in *gravius* vitae & sanitatis *damnum* praecipitare, quod tamen sollicito studio evitandum est, ne *torturae pænae* vim teneat: exceptio illa, quasi reus sine *pravo* *successu* *forte* *torturam* perferre queat, quem antea *metus* affectu *judex* expectaverat, *nullius* singularis valoris est, quoniam hanc *torturam periculosa* sanitatis offendicula *consequi* possunt, aut *tortus* facile confessionem suam *reclamare* & negare potest, quasi sub *angustia*, *mentis imbecillitate* & *corporis infirmitate* factæ confessionis conscius *haud* sit: sub quo statu iterum *eximia mutatio* *processum inquisitionalem* afficit: quid juvat si *Medicus* *torturae praesens* est, quando *Epilepticus* torquetur? quando *Medicus* indicare potest, quod *sub* *tortmentis* *motus convulsivi* *ingruant*! quid juvat *Medici praesentia*

tia si *vehementior* inde paroxysmus convulsivus excitatur? quid juvat si reo a *vinculis* & tormentis confestim liberato *medicamina* & auxilia offeruntur, quæ in tali affectu, per *torturam* provocato, *exiguam* habebunt virtutem: quid *judici* & *justitiæ* inde *emolumenti* accedit! unde quidem hæc consilia *pragmatica*, sed haud *præctica* & *fructuosa* sunt: ob id *talia* rectius consilia subministranda veniunt, quæ in foro *civili* & *medico realia* & applicabilia existunt: idem certe sentiendum est, de plurimis illis *speculationibus* & inventis, quibus *torturæ* subjecta ita *præservari* debent, ne vel *sub tortura morbosos* suos insultus experiantur, neve *post illam*, periclitationem quoad sanitatem sentiant; quoad *utrumque* desiderium *ars medica* satisfacere *haud* potest; nam *effectum præservare* & tollere velle & debere, *causam* tamen ad *provocandum* illum effectum admodum *idoneam* non *intercipere*, sed *libere committere* & admittere velle & deinde sensibili *tortura offendere* & *exacerbare*, *incongruus* ausus est: quare in hoc etiam refugio iudices nullam opem inveniunt; Neque porro mox *magicæ* arti tribuendum est, si *sub tormentis* subjecta quædam velut *obdormiscunt* & *post illa*, aut *relaxatis* illis iterum ad se revertuntur; Sene tormentorum *cruciatus* magnam vim habent, ad profunda & *eximia animi deliquia* excitanda, quæ *tunc* remittunt, quando tormenta *solvuntur*; quare ejusmodi *synoptici* affectus, non cum *machinamento Satanico* promiscue confundi debent: quemadmodum alias *sensibiles* personæ ob *minorem*, tanto magis vero *majorem*, dolorem, in ejusmodi *impotentiam rationis* & *deliquium* incidunt: *fallax* itaque, si non plane *falsum* & hoc est indicium *indiscretim* accusandi & agno-

agnoscendi pactum cum *Diabolo*, aut *magicum* artificium: An remedia *narcotica* præservent, ne dolores tormentorum *nimum* afficiant, quæstio *medica* institui potest: nos *negativam* sententiam tuemur, quia hæc remedia *obnubilant* *rationem* & *sensus*, & id quidem eo acerbius & *periculosius*, quando jam ob aliam causam velut ob torturam animus valde *turbatus* & *afflictus* est; inde evenit, ut aut *deliria*, aut *sopores* corripiant, unde rei plane inhabiles redduntur ad *quæstiones* percipiendas & congrua *responsione* aut desiderata *confessione* resolvendas: quid quod sub tali *turbulento* statu *vitæ* & *sanitati* facile præjudiciosæ *offensiones* accidere possunt, siquidem sub tortura contingentes *offensiones* & *læsiones corporis*, *perturbationes* liberi & temperati motus humorum, *solidarum* partium vero multiplices alterationes, *narcoticorum* remediorum usum haud perferunt, quoniam hæc singulas hæc alterationes *causari* & *aliunde* provocatas *exacerbare* possunt: neque porro illa commemoratio de *pulvere ad sustinendos torturæ cruciatus* & *supprimendam confessionem dato*, quæ in *Act. Nat. Curios. dec. 2. an. 8. obs. 88.* occurrit, præter nudam *scientiam* aut cognitionem facti, ullam, ad hoc thema quadrantem, utilitatem confert: annectimus aliam Historiam in *A. N. C. Dec. 3. an. 7. & 8. obs. 23. de Pulvere dato ad extorquendam incendiarii confessionem*, de cujus veritate vero adhuc dubitamus: historia sequens est: *Hæc apprime quadrabit ad Clarissimi Domini Doctoris Samuelis Ledelii observ. 88. in Decad. 2. an. 8. ubi vero ille de contrario effectu agit: hanc b. defunctus Parens meus, quondam ex ore Pharmacopæiæ Studiosi* (NB. qui aliquando mirifice glo-

gloriantur & mentiuntur) qui tum temporis Rendsburgi in Holsatia servierat & Pharmacum præparaverat, notavit, quæ ita se habet: An. MDCXII. mutilus quidam mendicus simul incendiarius & homicida, Sägebergæ torturæ subiciebatur: Hic cum nullo modo ad confessionem cogi posset, adfuit Consul Rendesbergensis, nomine von Urffen, jussit, ut prius torquendo omnes capilli abraderentur, postmodum tergotenus, maleficum aggressus est, ne faciem Consulis videre posset, jussit ut in continenti sequenti sequentem potiunculam hauriret, quæ constabat ex Mastiches, Myrrhæ, aloes hepaticæ & viridis æris anaticis partibus, cum aceto vini mixtis: Qua epota Carnifici mandabat, ut torturæ subderet hominem, quo factò incendiarius & homicida hic evomere omnia satagebat; ab ejecta autem materia exsurgebat Spiritus familiaris (lepida narratio! forte hic incendiarius, de artocreate Faulti, quod spiritu familiari expletum dicitur, quicquam comedit; unde seminium aut particulam illius devoravit, vel femur aut furam illius deglutivit, ut totus inde talis spiritus, fungi instar, regeneratus fuerit) si non malignus, forma militis, caligis cæruleis indutus (reliqua vestimenta non nominantur, neque an pileatus, an galeatus, an ocreatus, an calceatus, an armatus, an inermis) qui se Christianum Fridericum (malo omine) appellabat, quem latro adhuc subjectus, ita alloquebatur: quo tendis Christiane? itane mihi quondam promisti; cui Christianus hic, minime Christianus: Cogor ut te derelinquam & discedam: hoc dicto disparuit phantasma. Coronidis loco addimus, quod, sicut Medicus rei, sub tortura deficientis,

tis, curam habere debet, secundum ante notata, ita *Medicorum relationi etiam statuit an tortus obierit ab immoderatam torturam, nec ne: conf. Farinac. prax. crimin. qu. 37. n. 141. Löwe l. c. c. 17. n. 2.* quamvis vero tales casus rarissime occurrant, tamen si evenerint, instruunt, quid agere conveniat, insuperque docent, quomodo in *Torturae Processu* in multis occasionibus & casibus *Medici* iudicium & consilium admodum necessarium sit: Et hæc sunt quæ præsentī dissertatione de *Torturae Subjectis* explicare voluimus. DEO benignissimo humillimas agimus gratias, quod huic labori perficiendo vires necessarias largiri voluerit, cui etiam reliquas nostras actiones consecramus, quo exoptatus semper cum iisdem impetretur

F I N I S.

B

4P

I, 302

